

Молодіжний ВІСНИК

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №44 (69) ЛИСТОПАД 2011 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"

<http://vmvpu.vn.ua>

ІННОВАТИКА В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ

18-20 жовтня 2011 року Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України, Національна академія педагогічних наук і компанія "Виставковий світ" проводили Третю Національну виставку-презентацію "Інноватика в сучасній освіті" у приміщенні Київського Палацу дітей та юнацтва. Серед запрошених були навчальні заклади різних рівнів і форм власності, наукові установи, регіональні і муніципальні органи управління освітою, навчальні центри, фонди, видавництва, підприємства і фірми, що працюють на терені освіти, міжнародні установи та представництва.

Для учасників виставки передбачалося проведення конкурсів у попередньо зазначених номінаціях, переможці (навчальні заклади, установи, підприємства) удостоювались Почесного звання "Лауреат конкурсу" та нагороджувались Золотими, Срібними та Бронзовими медалями.

Наш навчальний заклад на розсуд членів журі представив роботу "Формування здоров'язберігаючого середовища навчального закладу в умовах використання засобів інформаційно-комунікаційних технологій", розробниками якої є викладач фізичної культури Петелько Володимир Володимирович, викладачі спецдисциплін Ткачук Ганна Едуардівна та Мельничук Людмила Василівна. У даній роботі акцентована увага на тому, що ставлення до здоров'я учнів та педагогів відіграє найважливішу роль у зв'язку з тим, що освітні установи є ланкою соціалізації дітей, де серед інших цінностей засвоюється цінність здоров'я, формується мотивація збереження свого здоров'я та здоров'я оточуючих.

У сучасних соціокультурних умовах, зумовлених, з одного боку, модернізацією освіти, а з іншого боку, процесом погіршення стану здоров'я учнів, потрібні більш ефективні заходи створення здоров'язберігаючого середовища в освітніх установах, у тому числі через використання інформаційно-комунікаційних технологій. Сутність здоров'язберігаючих та здоров'яформуючих технологій постає в комплексній оцінці умов виховання і навчання, які дозволяють простежити динаміку стану здоров'я учнів, спонукати до покращення його рівня та формувати навички здорового способу життя, здійснювати моніторинг показників індивідуального розвитку, прогнозувати можливі зміни здоров'я і проводити відповідні психолого-педагогічні, коригувальні, реабілітаційні заходи з метою забезпечення успішності навчальної діяльності та

мінімальної фізіологічної "вартості".

Представниками з навчального закладу на виставці були викладачі Коломійчук Лариса Олександрівна, Ткачук Ганна Едуардівна та Ящук Сергій Вячеславович, що представляли методичні розробки педагогічного колективу за 2010-2011 н.р. Запропоновані увазі відвідувачів матеріали викликали неабиякий інтерес у представників професійно-технічної освіти з Житомирської, Рівненської, Хмельницької областей. Особливим попитом користувались матеріали з предметів "Історія України" та "Всесвітня історія" викладача Коваль О.В., "Електротехніка" - Ткачук Г.Е., "Технологія приготування їжі з основами товарознавства" - Пахолок О.М., "Інформатика" - Чорби Т.О., "Фізична культура" - Петелька В.В., "Технології комп'ютерної обробки інформації" - Коломійчук Л.О., Щербанюк Л.О., Фурман А.В. та багато інших.

Дані заходи надають змогу обмінятися досвідом з представниками навчальних закладів різних рівнів акредитації та регіонів України.

Результатом участі у Третій Національній виставці для навчального закладу стало присвоєння Почесного звання "Лауреата конкурсу" та нагородження Золотою медаллю у номінації "Інновації у використанні інформаційно-комунікаційних технологій в освітньому процесі".

Хочеться побажати усьому педагогічному колективу творчих злетів та наснаги у науково-пошуковій роботі.

Ящук С.В., викладач спецдисциплін

ФЕСТИВАЛЬ БОРЩУ І САЛА

Українська народна кухня - це така ж культурна спадщина, як мова, література, мистецтво, це неоціненний здобуток, яким можна і варто пишатися, який не слід забувати. Українська кухня створювалась протягом багатьох віків, тому вона, в певній мірі, відбиває не тільки історичний розвиток українського народу, але й його звичаї, традиції та культуру.

Наша традиційна кулінарія з давніх-давен користувалася широким попитом серед слов'янських народів. Українці можуть пишатися тим, якого поширення їх гастрономічні уподобання отримали далеко за межами України. Деякі страви української кухні, наприклад, борщ і вареники, ввійшли в меню міжнародної

кухні. Всім відому котлету по-київськи смакував сам Шерлок Холмс в оповіданнях Конан Дойля!

Українську кухню не сплутаєш із жодною у світі - є в неї свої особливі секрети, є свої особливі страви навіть на найвибагливіший смак: борщі й пампушки, паляниці й галушки, вареники й ковбаси, печені та напої з фруктів і меду, відомі далеко за межами України. Деякі страви мають багатотисялітню історію, як от, наприклад, український борщ.

Саме ця страва стала винуватцем свята, організованого педагогічним та учнівським колективом Вищого міжрегіонального професійного училища 21 листопада 2011 року.

Подовження на сторінці 8,9.

Честь і слава героям

Ми вже 66 років живемо під мирним, світлим небом, дякуючи мужності і героїзму наших ветеранів, які в суворих випробуваннях та стражданнях здобули нам перемогу над Страшним ворогом - фашизмом. Іноді ловлю себе на тому, що "А не приведи Господи інакше...", Тому від себе особисто та від всіх щиро вдячний та низько вклоняюсь Вам, ветерани, за те, що вистояли, перемогли чорну фашистську нечисть.

Ціна Великої Перемоги - це мільйони загиблих, навки зламані людські долі, невмовний біль та горе учасників воєнних подій.

Мій праїд був учасником Вітчизняної війни. Його, на жаль, вже нема разом із нами, але я пам'ятаю, як у дитинстві слухав розповіді дідуса про боротьбу з фашистами. Я ніколи не забуду, як починали труситись дідусеві руки, а очі ставали ніби скляні і потроху наливались слізьми тоді, коли він казав, що бачив на власні очі смерть найближчих друзів, а в своїх руках

тримав зброю, якою скінчив життя інших людей.

Дідусь служив у прикордонних військах. І з перших днів війни був у рядах захисників Вітчизни. Неочікуваний напад фашистів змусив його частину відійти в центральну Україну. Сили були нерівні. Що могли зробити молоді, недосвідчені бійці, які були озброєні одними гвинтівками проти чисельних німецьких танків, кулеметів і добре організованої армії? Та ніщо не могло злякати наших мужніх солдатів, які боролися за рідну землю, за свою Вітчизну.

Частина, в якій служив дідусь, відступила до густих лісів Вінницької області. Командир одержав наказ залишитися там для підпільної роботи. Два роки партизани боролися в тилу фашистів, відправлені на Велику Землю.

За бойові заслуги мій праїд отримав велику кількість нагород, які й досі зберігає наша сім'я.

Ми завжди пам'ятатимемо цю, яку заплалили наші батьки і діди за сьогоднішній мир в Україні, за надану можливість наступним поколінням жити, народжувати і виховувати дітей. Будемо ж гідні ратного і трудового подвигу наших батьків. Зробимо все від нас залежне, щоб розквітав, став красивішим і заможнішим рідний край. Нехай земля радує щедрим колосом, а чисте небо - сонячними погожими днями, ясным, своєрідним дощем.

У нашій пам'яті назавжди залишиться ваш урок честі й слави, героїзму й самопожертви, патріотизму і вірності Вітчизні. Ми свято стоятимемо на варті миру, який ви боролися для нас.

Світла і вічна пам'ять загиблим воїнам! Честь і слава живим героям!

Заїка Сергій, учень групи №25

ЧИ ЛЕГКО БУТИ ПАТРІОТОМ?

Нині широко увійшли в моду слова, що мають корінь "патріот". Власне, чому "нині"? Самі слова були "на хвилі" завжди. Але завжди - термін досить розтягнутий у часі. Люди змінювалися, змінювалася їхня мова, змінювався зміст їхніх слів. І зараз значення слова "патріот" і його спільнокореневої компанії дещо інше, ніж двісті чи триста років тому.

Ми народилися порівняно недавно і не знаємо, як воно було навіть за тридцять чи п'ятдесят років до нашої появи на світ. Знаємо, звичайно, що умови змінилися, змінилися поняття. Як сказала одна сучасна поетеса, "наше життя - це вибори, а не вибір"... Можливо, наших дідів чи праїдів така фраза здивувала б. Жорстка тоталітарна система дає не так вже й багато варіантів, які можна обрати. Проте вона становить міцний соціальний "каркас", на який можна покластися. Бути патріотом цієї системи також можна, як не дивно це звучить. І в системи, що існувала сто років тому в Російській імперії, також були патріоти. І завжди були патріоти, що йшли проти існуючих систем - митці, революціонери, просто безіменні чесні люди. І

чомусь саме їх дійсно хочеться назвати патріотами, хоч як не нав'язло це слово у зубах.

Взагалі, патріотизм буває різний. Послухаєш по телевізору політичну белькотню, і почне тобі здаватися, що це поняття таке гнучке, ним так легко жонглювати... В нього

стільки визначень залежно від програми того чи іншого політика, що розгубитися можна. На що й сподіваються ці політики. Але як

важало думати про недугу, концентруватися на ній.

От тільки надія - така примарна річ. Принаймні тоді, коли ти працюєш не заради шматка хліба з ковбасою, а заради свободи й добробуту власного народу.

Можливого майбутнього добробуту. Можливої майбутньої свободи.

І в особистих листах до друзів та соратників Леся Українка зовсім не така крицева, сильна, як у віршах:

"...мені сором за себе перед вільним народом. У мене руки в кайданах, але серце й думка вільні, може, вільніші, ніж у сих людей, тим більше, ніж у віршів: "Українство, зрештою, це не поверхові його вияви: говорити, писати по-українськи. Цього може навчитися кожен, однак при тому так і не стати, не почуватися українцем, а отже, ніколи й не відчувати того болісного трему й щему вже від однієї згадки про Україну..."

І справедливо це було сказано, бо скільки б не було людей, що співчувають твоїм ідеям, ворогів чи просто лицемірів завжди буде тим більше, чим вищою є твоя мета і чим меншою є твоя надія на успіх. Одна з основних проблем нашої інтелігенції, що нависає над нею з давніх-давен, - легко сказати високе, шляхетне слово, важко зробити справу, гідну цього слова. А людина, хвора на жакливу недугу, змогла! Стала багатогранною особистістю, народним у буквальному розумінні цього слова поетом.

Сама лише постать Лесі Українки мала стати символом незламної боротьби за справедливість. Вона й стала. Але небагато людей сьогодні зачитуються її творами, якщо не брати до уваги дослідників літератури. Може, час її поезії минув? Може, вона залишилася лиш на рівні символу, який давно втратив реальне підґрунтя? А схоже на те - бо майже не бачимо таких яскравих особистостей, якими були для свого часу Франко, Леся Українка, Драгоманов. Дуже важко бути зараз патріотом: по-перше, не повірять, по-друге, почнуть вшати ярлики, мало пов'язані з істинним патріотизмом... А змінити щось у нашій, буцімто вільній країні, все одно дуже важко. Бо в чому головна наша проблема? Це індивідуалізм, психологія, втілена у виразі "моя хата скраю". Ми самі не розуміємо, що усамітнюємо себе в тісному, обмеженому світі. Та й ті, хто бореться з цим, також борються поодинокі. І в цьому плані з часів Лесі Українки мало що змінилося.

Як високо патріотично звучать і сьогодні слова поета В.Симоненка:

Та мушу я іти на рідне поле босим,
І мучити себе й ледачого серпа,
І падати з утоми на покосі,
І спати, обнявши власного снопа.
Бо нива моя! Тут я почну зажинок,
Бо кращий урожай не жде мене ніде,
Бо тисяча доріг, мільйон вузьких стежинок
Мене на ниву батьківську веде...

Опольський Ярослав,
учень групи №6

ЗА ЩО ТАК БОГ КАРАВ?

Це найстрашніше і, напевно, найганебніші сторінки для всіх тих, хто проживає на цій українській землі. Здавалося б, зайшло сонце... і вже ніколи не зійде. Навіки! Здавалося б, сіре небо за шибками нізачо не покине цю сіру землю. Здавалося б, світ ось тут кінчиться, де неспинно крокує механізм голодомору.

У ті жахливі голодом роки скільки болю та страждань поселилось в людських домівках. Які муки переживали знедолені, змучені голодом люди!

За що так Бог карав малих дітей, котрі хотіли вбирати запахні світанки, бігати босоніж по зеленій, свіжій траві, і щоб все просте було іще простішим. Натомість зледенілими вулицями стояли лячні тумани, а замість ранкової роси траву вкривали тіла людей, які вже ніколи не лежатимуть в домовинах. Тридцять треті... Забирали все з будинку, не лишаючи жодної крихти. Страх поселявся в серцях, люди тихо помирилися.

Забуто про моральність, Про всі людські почуття. Матір втратила розум - їсть своє дитя.

Це кінець, назад вороття немає Бо кожен безталанний... Їм смерть у вічі заглядає.

Та люди цей жах поборили. Від тих страшних подій, минуло вже чимало часу.

І сподіваємося, що таке лихо не повториться. А пам'ятати має кожен, що шматочок хліба у його руці нажитий непосильним трудом, і за нього люди віддавали найцінніше, що у них могло бути - життя.

Тому у кожному серці повинен горіти вогник в пам'ять тим людям, які не мали змоги вижити у ті жахливі страшні часи.

У пам'яті моїй Навіки лишаються спогади твої, Які ти пережила у ті роки страшні.

І дякувати Богу, що в них зосталась ти.

Але в душі твоїй багато гіркоти, Мій розум навіть не збагне Усіх страждань, репресій тих, Бо у розповідях твоїх Багато мертвих і немічних живих, Які не жили, а доживали, Смерті бажаючи Та всі надії втрачаючи.

Юхимець Мілена, Пилецька
Наталія, учениці групи № 20

Міжнародний день Відмови Від куріння

"День відмови від паління" (Great American Smoke Out) відзначається в третій четвер листопада. Він був встановлений Американським онкологічним товариством (American Cancer Society) в 1977 році. І з тих пір, щорічно, в третій четвер листопада його відзначають у більшості країн.

Така поширена звичка як тютюнопаління, за даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, провокує 90% смертей від раку легенів, 75% - від хронічного бронхіту і 25% - від ішемічної хвороби серця. ВООЗ назвала тютюнопаління чумою ХХ століття.

Задумайтеся: кожні десять секунд на планеті вмирає один запеклий курець (до 2020 року цей рівень може підвищитися до однієї людини за три секунди), на частку тютюну припадає 1 з 10 смертей серед дорослого населення. Незважаючи на величезну кількість інформаційних кампаній, антитютюнової реклами далеко не всі курці готові відмовитися від шкідливого, але такого звичного заняття. Онкологи пропонують хоча б один день у році провести без сигарети. Цей день - кожний третій четвер листопада, в 2011 році - 17 листопада.

Мета Міжнародного дня відмови від куріння - знизити поширеність тютюнової залежності і розповісти суспільству про згубний вплив тютюну на здоров'я. Медики підкреслюють, що наслідки цієї звички дуже важкі. Деякі медики порівнюють куріння з суїцидом - тільки розтягнутим у часі. Лікарі-наркологи підкреслюють, що навіть курці з невеликим стажем не уникають проблем зі здоров'ям.

Нагадую, що в Україні діє Закон "Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення". Цей Закон визначає основні принципи та напрями державної політики щодо попередження куріння тютюнових виробів, зниження рівня їх вживання серед населення, обмеження доступу до них дітей, охорони здоров'я населення від шкоди, що завдається їхньому здоров'ю внаслідок розвитку захворювань, інвалідності, а також смертності, спричинених курінням тютюнових виробів. Реалізація тютюнових виробів, предметів, пов'язаних з їх вживанням, особам, які не досягли 18 років, а також продаж тютюнових виробів поштучно забороняються. Забороняється куріння тютюнових виробів: у громадських місцях, зокрема у закладах охорони здоров'я; у навчальних та освітньо-виховних закладах; на дитячих майданчиках; на спортивних майданчиках; у під'їздах жилих будинків; у громадському транспорті тощо.

Наведу тільки деякі статистичні дані. Так в Білорусі палять 65 відсотків чоловіків і 25% жінок. І з кожним роком кількість жінок, які палять, збільшується. Також до сигарет пристрастилися близько 40 відсотків молоді у віці від 14 до 19 років.

У Росії курить мінімум кожної десятої жінки, а серед старшокласників і студентів - 53% юнаків і 28% дівчат; завзятими курцями сьогодні можна назвати 50-60% російських чоловіків (серед деяких категорій громадян ця цифра досягає 95%).

А як із цим справи у нас в Україні? У травні 2009 року було зафіксовано наступні показники поширеності щоденного тютюнокуріння: 49,4% - серед чоловіків, 8,8% - серед жінок, 27,0% - в цілому. У жовтні 2009 року ці показ-

ники зменшилися відповідно до 47,4% серед чоловіків, 6,6% - серед жінок, 24,8% - в цілому.

Не менше занепокоєння викликає паління серед молодшої частини населення. Так, серед учнівської та студентської молоді, за різними даними, цією шкідливою звичкою уражені від 50 до 74 % юнаків та дівчат віком 17 - 18 років. Дослідження Національного медичного університету свідчать, що 22% школярів м. Києва палять систематично.

Лікарі-наркологи давно віднесли куріння до одного з видів залежностей - фізичної і психологічної. Тому, незважаючи на хорошу обізнаність про шкоду цигарок для здоров'я, не багато позбуваються від нікотинної залежності. За даними міжнародної статистики, близько 90% курців хоча б один раз намагалися позбутися цієї звички самостійно. Однак вдається це не всім. Кинути курити самостійно можна тільки на певному етапі, коли стійка залежність ще не утворилася. Ознаки стійкою залежності: людина курить наодинці, без компанії, годину-дві без сигарети викликають неприємні відчуття. Більшість спроб позбутися від тютюнової залежності закінчуються невдачею: людина повертається до куріння. У сучасних умовах можна звернутися до кваліфікованих фахівців, які допоможуть там, де власної сили волі не достатньо. Якщо куріння стало проблемою, що заважає здоров'ю і особистому життю - від нього варто позбутися. Раз і назавжди.

Ще раз оцініть наслідки...

У результаті паління в багатьох тканинах і органах спостерігається нервова дистрофія, а на тлі неї складається схильність до різних захворювань. Рак частіше розвивається там, де має місце хронічне запалення і дистрофія, саме тому у курців частіше виявляють це захворювання. Не тільки рак бронхів, легенів, але також рак стравоходу, шлунка, товстого кишечника; у жінок - рак грудних залоз, матки.

Крім того, курцям не варто забувати про такий чинник, як пасивне куріння. Сигаретний дим вдома або на вулиці вдихають діти і підлітки. Це теж з часом може сформувати їх залежність від тютюну. Неможливо виховати здорову дитину в сім'ї курців. Тому давайте, для початку, хоча б 1 день на рік будемо прикладом одному і проведемо його без сигаретного диму.

В Україні за останні п'ять років люди менше наражаються на дію тютюнового диму, за даними Глобального опитування дорослих щодо вживання тютюну (GATS): якщо в 2005 році 53% респондентів повідомляли, що кожного дня вдихають чужий тютюновий дим, то в 2010 цей показник знизився до 32,8%. Понад 90% населення України підтримують заборону куріння в усіх громадських місцях.

Загалом, за даними Київського міжнародного інституту соціології, поширеність куріння в Україні зменшилася з 41% у 2005 році до 29% у 2010 році.

Слід зазначити, що при глибокій обізнаності про шкоду тютюнопаління для здоров'я, не багато людей прагнуть позбутися від нікотинної залежності. Або людина не усвідомлює всієї тяжкості наслідків вживання тютюну для свого здоров'я, або вважає, що хвороба її не торкнеться, або звичка палити настільки сильна, що немає можливості від неї відмовитися.

Фахівцями було проведено опитування. На думку 12% респондентів кинути палити - легко, 56% вважають, що це важко, 4% вважають, що - неможливо, 28% не замислювалися про це. При цьому 21% з числа опитаних намагалися кинути палити, але в основному безуспішно.

Так у нас в училищі вже кілька років поспіль проводиться дні боротьби з курінням. Активісти-волонтери пропонують кращим обміняти сигарету на цукерки, проводяться бесіди, на яких розповідають, як добре жити без сигарет.

Так може бути не варто й починати курити, щоб потім не мучитися?! Задумайтеся про це ...

Колесник Н.А.,
майстер в/н

ДРУЖБА...

Кожна людина у своєму житті допускає помилки. І одна із цих помилок - це обмін усіх дорогих людей і цінних речей на мрію, яка дуже часто не збувається. Але що помилку ми інколи усвідомлюємо дуже пізно.

На мою думку, ми маємо дорожити тим, що маємо, а не тим, про що мріємо, тому що життя дуже непередбачуване, і ми не можемо знати, що з нами станеться завтра чи навіть сьогодні ввечері.

Тому цінуйте сьогоднішній день і відповідно те, що у вас є сьогодні, щоб через деякий час про це не пожалкувати.

Звичайно, мріяти потрібно і навіть необхідно, тому що життя без мрії і без мети не має сенсу. Ми повинні йти до цієї мрії, але не ціною усього нашого життя, набутих в ньому друзів та досвіду. Звідси виникає запитання: який сенс досягнення мрії, якщо потім радість від неї не буде з ким поділитися? Адже, здобуваючи її, ти втратив усіх, хто мби г тебе підтримати і поради разом з тобою.

Для того, щоб довести це, я розкажу ситуацію з власного досвіду. У мене була одна мрія. Та одного разу я постала перед вибором: або мрія, або друг. Я вибрала мрію, про що зараз дуже шкодую, тому що, незважаючи на те, що мрія здійснилася, я не могла поділитися цією

радістю з найкращим для мене другом. Але на те друг і найкращий, що може зрозуміти і вибачити помилку. І я дуже рада тому, що ми знову дружимо. Я зрозуміла свою помилку, яку в майбутньому постараюсь не допускати.

Тому я вважаю, що ми повинні досягати своєї мети і втілювати свою мрію в життя так, щоб потім мати з ким розділити цю радість. Тобто цінувати те, що ми маємо, а не те, що у нас, можливо, буде.

Дружба - це теплий вітер,
Дружба - це світлий світ,
Дружба - сонце на світанку,
Для душі веселий бенкет.
Дружба - це тільки щастя,
Дружба - у людей одна.
З дружною не страшні негоди,
З дружною - життя навесні повне.
Друг розділить біль і радість,
Друг підтримає і врятує.
З другом - навіть зла слабкість
У мить розтане і піде.
Вір, храни, цінуй же дружбу,
Це вищий ідеал.
Тобі вона стане у пригоді.
Адже дружба - це цінний дар!

Міченко Аня,
учениця групи № 20

Є в коханні і будні, і свята

Що таке кохання? Може, це щасливий подарунок долі? А може, це щось легке і приємне? Чи щось непривільне, таке, що приносить суцільні неприємності? Як не дивно, все вищесказане підходить до визначення кохання, настільки воно різнопланове, неоднозначне й різноманітне у всіх своїх проявах.

Чи знайоме вам відчуття, коли нічого не хочеться? Коли все стає байдужим, і нічого не цікавить. Навіть те, що подобалось і тишило, вже не приваблює. І, здається, нема нічого гіршого за цей стан. Хочеться знайти людину, яка б розуміла з півслова, з якою можна було б поділитись всім, що є на душі, зануритися з головою в ці шалені й пристрасні почуття. Правда, буває, що коли ти, здається, знайшов цю людину, виявляється - це просто захоплення, неглибоке, нещире за своєю суттю. Минає час, і все ніби так, як і завжди, але врешті-решт розумієш, що чогось до болю не вистачає. І раптом така жадана зустріч відбувається. Нарешті відчуваєш, що ця людина, може, знаходиться так далеко, але в твоїй душі вона тут, із тобою: обертаєшся та шукаєш серед сотень пар очей ті, що кожної хвилини постають у пам'яті. І наче все, як і завжди, але друзі, дивлячись на тебе, в один голос стверджують, що ти змінився. Дійсно, ти наче літаєш на крилах кохання, землі під ногами не чуєш від щастя, адже кохана людина - поруч.

Отже, бачимо, що кохання має як світлі, так і темні сторони, тому що радість іде поряд з болем, відчуття потрібності комусь - із відчуттям самотності. Навпевно, не можливо бути щасливим вічно: навіть за ідеальних умов стосунків можливі сварки, суперечки, прояви невдоволення одне одним, бо кохання, як і все на землі, не буває бездоганим.

Окремо стоїть проблема сімейних стосунків. Спочатку закоханим здається, ніби їх стосунки ідеальні. Проте частими є випадки, коли молода сім'я не витримує випробування побутом і починаються сварки, сльози - у коханні настають «будні». Їх треба просто пережити, не розтоптати своєї любові через дрібниці. Відомо, що після страшної зливи завжди яскраво світить сонце, а після сварки неодмінно настане примирення, і починається "свято". Хто це розуміє, тому побутові дрібниці ніколи не завадять зберегти у серці чисте й палке почуття, той спокійно переживає "будні" кохання і з радістю зустріне його "свята".

Овчарук Юрій,

Повага, кохання, сім'я

Проблема стосунків чоловіка і жінки...

Із сивої давнини проблема стосунків чоловіка і жінки вирішувалася за допомогою національних традицій, виховання, релігійних переконань тощо. Та й саме життя ніби підказувало, як мають складатися ці стосунки: на жінці завжди трималася хата, діти. А чоловік мав здобувати їжу на кожен день. Та минули століття, і все значно ускладнилося. Нині жінка не обмежує свою діяльність лише родиною. Вона прагне зробити кар'єру науковця, керівника, і часто їй це вдається не гірше, ніж чоловікові. З'ясувалося, що сучасна жінка може бути не тільки чарівною, вихованою, освіченою, але й здатною виконувати традиційно чоловічу роботу інтелектуально, а у деяких випадках вона виявляється більш стриманою, дипломатичною і в той же час більш цілеспрямованою. Здавалося б, цьому слід лише радіти. І все ж залишаються серйозні питання. Адаже в жінки була і є велична роль - народжувати і виховувати дітей. Чоловіки не квапляться підставити плече навіть у тому, що вони могли б робити на допомогу жінці, - у хатньому господарстві, у вихованні дітей. І сучасна жінка, яка вирішила працювати, опинилася у досить скрутному становищі: вона й на роботі працює, і дома працює, ще й діти на її совісті та плечах. Чоловіки заперечують: за все слід платити, за кар'єру і самореалізацію особистості теж. Тож так може міркувати лише відсторонений холодний розум. У житті ж це протиріччя має розв'язання. Воно лежить у сфері людських стосунків тих, кого об'єднало в родину шире почуття любові та поваги. Тоді зникають мізерні підрахунки, хто скільки разів ходив за продуктами, прибирав чи виносив сміття. Усе вирішується на користь родини. Невже ідилія можлива? На жаль, не так часто. Мабуть, потрібне буде ще не одне десятиліття для того, щоб перебудувати традиційні уявлення про роль чоловіка і жінки у суспільстві, сім'ї. Та й чи завжди є в цьому потреба! Досить послухати думку тих жінок, які вважають найвищою метою свого життя виховання гідних дітей у сім'ї, створення сімейного затишку і спокою. Це зовсім не легко. І на цьому шляху жінці доводиться не тільки коритися й терпіти, але й бути послідовною, терплячою, наполегливою.

Жінка завжди була берегинею сімейного вогнища, душею родини. Тож чи слід відмовлятися від цієї ролі? Щастя - то дуже складне поняття, але до його складових частин сім'я належала завжди. Кожній жінці і кожному чоловікові належати зробити свій вибір, але пам'ятати, що від цього вибору врешті-решт залежатиме не тільки життя двох людей, але й ціле життя на землі.

Все частіше пари з чоловіка і жінки воляють просто співмешкати без укладення шлюбу. Свого часу в римському праві шлюб трактувався як спільна діяльність, коли чоловік і жінка об'єднувалися. У сучасному світі ця традиція успадкувала в останньому розумінні "ведення спільного господарства", а й доповнилася додатковими смислами - виховання дітей, батьківська відповідальність і взаємна відповідальність.

Спокійно не одна подія не відзначалася так пишно й урочисто, не супроводжувалося великою кількістю пісень, гулянь і хороводів як свято вступу в шлюб - весілля. Більшість жінок вважає, що одруження є, мало не головною подією в їхньому житті.

Шлюб по любові в сучасному світі зазнає безліч випробувань, оскільки

сімейна ідилія - не манна небесна. Її треба заслужити, її необхідно створити. А що ще важче - зберегти. Сімейне життя являє собою роботу, коли обидва: чоловік і дружина ставлять перед собою непросту мету - жити в шлюбі по любові. Не та сама робота біля плити або в саду з лопатою, а робота по усвідомленню всередині себе іншої людини - прийняття її недоліків і виховання в собі терпимості. Це невтомно і щоденна праця душі, повсякчасний прояв чуйності, чуйності і делікатності.

Шлюби по любові в сучасному світі завжди винагороджуються. Це домашня атмосфера, затишок, теплі взаємини, коли не виникає дріб'язкових питань: кому в черговий раз винести сміття, йти в дитячий садок за дитиною або на батьківські збори. Коли знаєш - поруч з тобою одностудець, людина близька і рідна, якій в скрутну хвилину можна довіритися, для якої можна без страху розкрити душу, свідомо знаючи, що це не піде назовні і не стане чийось надбанням. І тільки по кроках в коридорі і по повороту ключа в замковій щілині відчувати - в якому настрої, тільки тоді вдається зберегти почуття, народжені ще в період залицяння і пронести їх до кінця життя крізь біди і негаразди. Тільки тоді можна буде подолати конфлікти. А конфлікти завжди супроводжують сімейне життя навіть якщо присутня любов у шлюбі. Тому що в шлюбі об'єднуються різні люди. Часом із різним вихованням і різним цензом освіти. Ця різниця і зумовлює виникнення конфліктних ситуацій навіть між люблячими одне одного чоловіком і дружиною. Ще однією причиною конфліктів є пред'явлення завищених морально-етичних, матеріальних, фізіологічних вимог до свого супутника - "ідеальна дружина", "ідеальний чоловік". Юнацький романтизм завжди, в усі часи і у всіх народів створював помилковий ареол. І в пору шлюбу часом розсипався як міф, створений власними руками.

Сучасний світ змушує крутитися кожного: і чоловіка і дружину як білку в колесі. Для багатьох каменем спотикання стає надзвичайна зайнятість, відсутність будинку і нескінченні відрядження. В таких ситуаціях з'являється відчуття втрати близької людини, що може перерости до непорозуміння. Всі живуть зараз у напрузі, на межі нервового зриву. При такому положенні будь-яка дрібниця може стати останньою краплею у взаєминах і підірвати шлюб зсередини. Тому весь час віддаючи собі звіт слід зупинитися, озирнутися і твердо вирішити: головна ціль стрімкого життя - не ті цінності, які приходять і йдуть. Головне - дім і сім'я.

Гончар Анна, Новицька Тетяна,
учениці групи №17

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СУРДОПЕРЕКЛАДАЧА

День сурдоперекладача - професійне свято спеціалістів, яких у нас в країні зовсім небагато. Проте це одна із самих необхідних на сьогодні професій, адже в Україні ідентифіковано кілька десятків тисяч дітей із порушеннями слуху, а в Українському товаристві глухих нараховується більше 55 тисяч членів. Взагалі, товариство глухих є країною в країні. Це великий світ, в якому нечуючи, працюють, займаються спортом та живуть повноцінним життям. А в цьому, в значній мірі, їм допомагають саме сурдоперекладачі.

Як і в будь-якій звичайній мові, у мові жестів також з'являються нові слова і поняття. Наприклад, так як і здорова молодь використовує у спілкуванні якісь нові модні слова, так само і нечуюча молодь має свій специфічний сленг, використовують нові оригінальні жести. Крім того, з'являються нові напрямки у спілкуванні. Жестів дуже мало, а слів, навпаки, багато. Українська мова дуже багата, красива, але жестів не вистачає, щоб в повній мірі передати її колорит. Є слова, в яких використовується по два - три жести для того, щоб донести глибокий сенс цього слова. Дуже багато залежить від контексту.

Все ж це дуже непроста професія і їй необхідно вчитися усе життя. Окрім того, що сурдоперекладач повинен розуміти мову цих людей, він повинен ще й добре розуміти їх психологію. До кожної людини потрібен відповідний підхід і розуміння його характеру. Саме такі спеціалісти працюють з нечуючою молоддю в нашому навчальному закладі.

Самі сурдоперекладачі вважають свою професію дуже цікавою. Вони не говорять гучних і пафосних слів - вони просто виконують свою роботу на професійному рівні, щоб наші учні отримали гарні знання і можливість почувати себе повноцінними членами суспільства.

За все це колектив навчального закладу висловлює подяку та щирі вітання в професійне свято.

Кирильчук М.Л., викладач

ДРУГ - ХТО ВІН?

"Друг - це той, хто входить в твої двері, коли весь світ виходить із них"
Людина з друзями - степ із квітами, а людина без друзів - жменя попелу

Прислів'я

Дружба - це близькі стосунки, засновані на взаємній допомозі, прихильності, спільності інтересів, смаків, поглядів, життєвих цілей. Це активна зацікавленість один в одному. Без друзів у наш час важко жити на світі. Справжній друг ніколи не покине тебе у скруті, якою б тяжкою не була ситуація. А хто такий друг?

Друг - це той, до кого можна прийти навіть о 12 годині ночі!

Друг - це той, хто може вислухати тебе у важку хвилину!

Друг - це той, хто залишається вірним тобі, навіть якщо від тебе відвернуться всі!

Друг - це той, хто розуміє тебе навіть тоді, коли ніхто не розуміє!

Друг - це той, хто завжди щирий із тобою, тому, що знає, що ти його завжди розумієш!

Друг - це той, хто може пробачити навіть те, що ніколи не пробачить інший!

Друг - це той, хто ніколи не дружить заради себе!

Друг - це той, кому не шкода пожертвувати заради тебе найдорожчим: часом, інтересами і навіть життям!

Кожен розмірковує про дружбу по-своєму. В основі юнацької дружби лежить величезна потреба у сприйнятті іншими. Більшість із вас погодяться з думкою, що щастя - це коли тебе розуміють і готові вислухати в будь-яку хвилину, і тому кожен постійно прагне знайти друга, який би зрозумів, вислухав і підтримав, став твоїм дзеркалом чи двійником, твоїм другим "Я". Але буває і так, що знайти справжнього друга дуже важко, практично неможливо.

Друзі бувають різні. Одні дружать з тобою задля особистої вигоди, щоб їм допомагав у навчанні, або просто фінансував їх дрібні забаганки, інші - дружать за звичкою, мов вирости разом, навчалися в одному

класі та ще й батьки дружать, але є такі, які дружать з тобою просто так, за особистою симпатією і спільними інтересами, такі друзі ніколи нічого не просять, проте завжди готові тебе виручити чимось.

Одного разу ти зустрінеш найближчу тобі людину за думками, мріями, спільними інтересами. Дуже важко одразу зрозуміти, кого ти зустрів - справжнього друга чи просто приятеля. Яким же повинен бути справжній друг, як його виявити серед багатьох знайомих, із якими ти проводиш час? Перш за все, справжній друг, мабуть, це та людина, яка приймає тебе таким, як ти є. Недарма ж кажуть, що друг - це той, хто знає всі твої недоліки і все-таки любить тебе.

Зараз, коли час збігає дуже швидко, коли ритм життя набуває шаленого темпу, коли не вистачає часу для спілкування, а телебачення і Інтернет майже замінили людське спілкування - чи актуальні питання глибоких відданих дружніх відносин? Чи не змінюються ці відносини поверховими приятельськими, які застосовуються на спільності справ або відпочинку?

Такі поняття, як дружба, любов завжди залишатимуться найвищими цінностями. Вони являють собою якийсь таємничий процес, який не можливо запрограмувати, вони наповнюють життя радістю спілкування, взаєморозуміння, емоційно збагачують його. Коли ти проводиш час зі своїми друзями, всі проблеми відходять на задній план, з друзями не потрібно бути серйозним, стриманим або напруженим, друзі сприймають тебе таким, яким ти є. Зі справжнім другом можна поговорити на будь-яку тему, розповісти про свої проблеми, про те, що тебе бентежить, він завжди вислухає і дасть пораду. Проте іноді потрібно і самому вміти вислухати.

Отже, потрібно з обачністю ставитись до потенційних друзів, але, знайшовши близьку людину, варто докласти зусиль для того, щоб не втратити її. І для цього існує тільки один шлях: щоб мати вірного друга, треба самому бути вірним другом.

Фещик Сергій,
учень групи №30

Україна завжди знаходилась у центрі міжнародної політики. І сьогодні міжнародна спільнота приділяє їй значну увагу. Причини цього в тому, що Україна знаходиться у серці Європи. Вона географічно й історично завжди була європейською країною. Україна - найбільша за територією держава Європи, що має відносно велику кількість населення. Вона виступає своєрідним буфером між Європою і Російською Федерацією, центром, де стикаються інтереси Заходу і Сходу.

Основним пріоритетом у зовнішній політиці України є Європейський Союз, інтеграція в Європу, до європейської спільноти. Тому вивчення цього питання є надзвичайно важливим.

Європейський Союз починає свою історію від 1950 р. Тоді європейські лідери переконалися, що співробітництво і спільні зусилля є кращим засобом забезпечення миру, стабільності і процвітання в Європі. Вони виступили за створення митного союзу, ліквідацію торгових бар'єрів у середині співтовариства, а також за розвиток ядерної енергії в мирних цілях. Створено Європейський економічний простір, євровалюту, відбувається політична інтеграція. Засновані такі виконавчі органи, як Європейська Комісія, Європейська Рада, Європейський Парламент і Європейський Суд.

Першого травня 2005 р. Європейський Союз поповнився ще десятьма державами і нараховує зараз 25 країн. За деякими прогнозами, в майбутньому Європейський Союз перетвориться на щось, що нагадуватиме СШЄ (Сполучені Штати Європи).

Що ж саме вабить Україну до Європейського Союзу?

По-перше, Європейський Союз - це найбільший у світі інвестор, по-друге, Європейський Союз - це вплив на світовий розвиток (після США), а також - це система цінностей, на які орієнтується Україна (демократія, можливість, стабільність).

Згідно з даними Державного комітету статистики України, ЄС утримує найбільшу частку в загальному обсязі прямих іноземних інвестицій, які Україна отримала, починаючи з 1991 р. До 2004 р. п'ятнадцять держав ЄС вклали 2,4 млрд. доларів у різні сектори народного господарства України, що становить 36 % від загальної суми у 6,7 млрд. Якщо додати внесок нових десяти держав-членів ЄС, то загальна

частка ЄС - 25 - сягає 55 % усіх інвестицій (3,7 млрд.)

Паралельно будуються відносини стратегічного партнерства з США та Росією. Партнерство з Європейським Союзом необхідне для побудови європейської України, а партнерські відносини із США та Росією важливі для справжнього партнерства з ЄС.

Із цих трьох пріоритетів найбільшим є Європа. Альтернативи інтеграції України до європейської спільноти не існує.

Саме європейський напрям буде визначальним для зростання українського експорту. Щоб закріпитися на ринках Європи, потрібно підвищити конкурентоспроможність українських товарів.

Європейський Союз зацікавлений в екологічно безпечній Україні, яка є однією з найбільш проблемних в екологічному відношенні країн Європи. Якщо у Франції, наприклад, сільськогосподарські угіддя займають лише 30,8% від загальної площі, то в Україні сільськогосподарське освоєння земель досягає 70% і є одним із найвищих у світі. Тобто ця частина навколишнього середовища знаходиться під регулярним антропогенним тиском. Крім того, Україна є одним з найменш водозабезпечених регіонів Європи. Зважаючи на це, громадськість повинна чітко усвідомити пріоритетність екологічного складника у системі суспільних цінностей.

Потрібно ще більше покращувати позитивний імідж України. Для успішного її розвитку важлива національна єдність. Суспільству необхідні порозуміння та згода. Люди хочуть жити за законами братерства, оскільки лише співробітництво може найшвидше привести до світового співтовариства. Партійні інтереси не можуть бути вищими, ніж національні: польські ліві, наприклад, не ставлять під сумнів європейську ідею, принципи демократії та непорушності приватної власності.

Ідея об'єднання Європи перемаже. Будьмо єврооптимістами! Вільній і демократичній Україні знайдеться місце у серці Європи. Я щиро сподіваюсь на те, що до євроатлантичної інтеграції Україну приведе не прозахідна і проросійська, а проукраїнська політика.

*Мельничук Ірина,
учениця групи № 40*

УЧНІ УЧИЛИЩА В ЕПІЦЕНТРАХ ПИТАНЬ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ

Напевно, кожна людина розуміє, що бездумне використання запасів палива неминує приведе до його швидкого зникнення і створення критичної ситуації у всіх сферах. Саме ця обставина, призводить до подорожчання багатьох складових нашого життя.

Постійне зростання цін на енергоресурси - головна причина підвищення тарифів на електроенергію. Вартість палива становить близько 80 % у структурі тарифу на електроенергію в Україні. Розвиток альтернативних джерел енергії дасть змогу знизити залежність держави від різких коливань цін на вуглеводневу сировину, а отже, поліпшить економічну та екологічну ситуацію у країні.

Схожі проблемні питання існують у кожного підприємства чи навіть домашнього господарства, а вирішення цих питань все більше стає загальним та важливим.

Ось чому учні нашого училища, які активно беруть участь у роботі проекту поставили собі за мету освоїти такий напрямок, як використання альтернативних джерел енергії в господарській діяльності, насамперед ВМВПУ. Роботу тільки розпочато, але учасники поки що аматорського проекту - Яковлев Роман гр.№11, Желницький Сергій гр.№6 проводять активний пошук технічних рішень цих важливих проблем.

На сьогоднішній день в тестовому режимі працює сайт, самостійно створений учнями (www.kmb.at.ua), на якому відображається як один із напрямків - енергоефективність та використання альтернативних видів енергії. Крім того, сайт має за мету про-

водити інформаційну роботу по поверненню уваги до таких важливих питань сьогодення як нове відношення до використання енергії, а також висвітлювати відповідні події у світі, у місті, ВМВПУ.

Треба відмітити, що наше місто Вінниця увійшло до Асоціації енергоефективних міст України і згідно із статуту неурядової організації тим самим взяло на себе зобов'язання дбати про екологію краю та максимально заощаджувати енергоресурси. Загалом, до асоціації входять 17 обласних центрів. Так звану "Угоду мерів" Володимир Гройсман підписав кілька місяців тому.

Паралельно з розвитком альтернативної енергетики України потрібно серйозно займатися енергозбереженням і підвищенням енергоефективності, тільки таким чином можна добитися реального зниження залежності від традиційних енергоносіїв.

Не можна сьогодні думати про розвиток альтернативної енергетики, а завтра про енергозбереження, обидва процеси повинні йти паралельно. За рівнем споживання газу на душу населення й одну одиницю ВВП, ми споживаємо в середньому в 3 - 4 рази більше, ніж наші сусіди з Центральної Європи.

В Україні вкрай деформований енергетичний баланс. У нас частка електроенергії в загальному балансі енергоносіїв в 4 - 5 разів менше, ніж у цивілізованих країнах Європи. При цьому вся Європа йде шляхом впровадження альтернативних джерел генерування електроенергії, і до 2020 року планує довести обсяг електроенергії з

альтернативних джерел до 20 %, а німці - навіть до 21% . Враховуючи, що ми все - таки не німці, то якщо Україна до 2020 року вийде бодай на 7% альтернативної електроенергії в загальному балансі споживання, це буде колосально. Сьогодні у нас на вітроенергетику й інші альтернативні джерела припадає менш як 1% .

Важливо знати, що в Україні існує закон про "зелений тариф", який передбачає, що електроенергія, вироблена за допомогою вітру або сонця, має купуватися Енергоринком за вищим тарифом, ніж електроенергія з традиційних джерел.

Національна комісія регулювання електроенергетики (НКРЕ) України затвердила "зелені" тарифи на липень 2011 р. Про це повідомив член комісії Валерій Кальченко .

"НКРЕ" приймає рішення про затвердження "зелених" тарифів на липень 2011р. для суб'єктів, які виробляють електричну енергію:

- з енергії вітру тариф становитиме 129,83 коп./кВт.год;
- з біомаси - 142,18 коп./кВт.год;
- з сонячного випромінювання на земних об'єктах - 534,01 коп./кВт.год;
- для суб'єктів господарювання, які експлуатують малі гідроелектростанції 89,02 коп./кВт.год;

Цікаво знати, а ще краще виконати конкретні розрахунки економії від використання нових сучасних лампочок для освітлення приміщень.

Напевно, Ви дуже часто чули про енергозберігаючі лампочки (ЕЗЛ), але так і не знаєте скільки ж на них можна зекономити? Давайте з'ясуємо, скільки часу потрібно для того, аби ЕЗЛ

окупила свою вартість і стала дійсно економічною?

Звичайна лампочка розжарювання коштує від 3 гривень, компактна люмінесцентна - від 25 гривень. Давайте порахуємо, скільки знадобиться часу, аби ЕЗ-бульба виправдала свою високу ціну. Отже, беремо лампу розжарювання потужністю 100 Вт. ЕЗЛ такої ж сили світіння споживатиме мінімум в'яттеро менше електроенергії - від 18 Вт. до 23 Вт. Кожні тисячу годин лампа розжарювання накрутить на електролічильник 100 кВт - годин, а ЕЗ - 18 - 23 кіловат-годин .

Заявлений виробником ресурс лампи розжарювання - 1 тисяча годин, а ЕЗ - 10 тисяч годин. Проведемо розрахунок для сьогоднішньої вартості електроенергії - 25 копійок за кіловат-годин. Лампа розжарювання за 1000 годин обійдеться вам у 28 грн. (25 грн. - електроенергії і 3 грн. лампочка). ЕЗЛ за 1000 годин обійдеться у 30 грн. (5 грн. - електроенергія і 25 грн. лампочка).

Якщо щодня лампочка буде горіти 4 години, то ЕЗЛ просвітить у вашій оселі 2500 днів (близько 6.5 років), а лампа розжарювання - 250 днів (близько 8 місяців). Отже ЕЗЛ за 10 000 годин експлуатації "накрутить" 200 кВт - годин (50 грн.), тобто 6.5 років ви сплатите лише 75 грн. (50 + 25 за лампу). За аналогічний термін ви можете також купити 10 ламп розжарювання, які "накрутять" 1000 кВт годин (250 грн.) і разом за 6.5 років ви сплатите 280 грн.

Отже, на одній ЕЗЛ ви економите 250 грн., до того ж більше шести років не треба включати лампочку у список своїх покупок.

Щербаков О.В., викладач

Спочатку було слово

Мова дана нам ще з народження. Її дзвінкий, мелодійний звук найкращий. Може, тому, що за народною мудрістю наша мова - "солов'їна", а ще, може, тому, що вона рідна. Не знаю, яке з цих тверджень правильне, але знаю одне, що для нашої нації це цінність, яку ми повинні шанувати і розвивати.

Існує багато припущень, як виникла мова, та без сумніву одне: лише людині притаманний цей дар Божий "Спочатку було Слово і слово це було Бог.." - так пише книга мудрості Біблія.

Мова для людини є не лише засобом спілкування, вона є невід'ємною частиною самої особистості, бо за мовою можна пізнавати саму людину, її погляд, її вдачу. Наша нація буває забуває про чарівність української мови і багато запозичує з російської та англійської. Але потрібно пам'ятати, що вона найчарівніша, наймелодійніша, найкраща, тому що це дійсно так. Філософи говорять, що слово - це найдієвіше зброя, гостріша за меч. Добре слово часто більше допоможе ніж десять рук.

Роль мови для людини - це саме життя. Доки живе мова, доки живий і народ.

Любімо її, вивчаймо, хоча нам буває так хочеться зламати цю любов до мови і говорити змішаними пафосними реченнями.

Мова

Знову в школу повертаюся,
З вчителями зустрічаюся,
З своїм першим букварем,
Який вчив мене читати.
Дуже добре розмовляти,
Адже рідна мова,
Мова Батьківщини
Найдорожча в цілм світі!

І її потрібно чити
Але інші мови світу
Необхідно також знати,
Та із рідними й близькими
Іноземно розмовляти

Пащенко Марина, учениця групи №15

Немає в світі нічого кращого за рідний край. Край, де народився, живеш. Де поряд з тобою живуть батьки, друзі, прості люди. Це залишається на все життя. Батьківщина, ти завжди у серці!

Моя рідна Україна, яких тільки випробувань не випало на твою долю, хто тільки не зазіхав на твоє багатство, красу, родючі землі, працелюбний народ! Але ніхто не зміг встояти перед твоїми чарами, всі ставали на коліна. Не любити тебе, Україно, не піклуватися - гріх, бо ти наша мати! Любов до тебе не згасне ніколи. Не згасять її ні скрута, ні безлад, навпаки - зміцнять. І я впевнений, що саме ця любов буде переможною, що буря стихне і Україна відродиться, стане зразком для всього світу.

Майбутнє кожної країни - це діти, їхнє безпечне життя, здоров'я, щастя, добробут - задача, яка стосується всіх. Нині дитяче життя трагічне. В силу соціальних та економічних проблем діти стають сиротами, гинуть від голоду і хвороб. Тяжке, безпритульне життя тягне за собою злочинність і ненависть.

А яка страшна зараз старість... Люди, віддавши всі свої сили та здоров'я на добробут держави, забулі нею, кинуті напризволяще.

Моральні цінності втратили свою вартість. Нині все можна купити за гроші, вони мають більше значення, ніж людяність, чемність, культура, доброта. Гроші забруднюють природу і душу, знищують і руйнують все живе.

Проблеми України, немов сніговий ком, що котиться з вершини гори і неспинно зростає. Але я знаю, що він зупиниться і зупиниться назавжди. Тоді зникнуть ненависть, несправедливість, жорстокість і безсердечність. Запанує щастя і добробут під блакитним, безхмарним небом, серед безкрайнього золотого поля. Українці забудуть про голод, бідність, зможуть вільно, незалежно розвивати культуру і мистецтво. Відродиться Україна, скине з себе тяжкі пута! Засяє вона серед інших держав своєю бездоганністю і величчю.

Ми вже досить дорослі, аби замислюватися про своє майбутнє, своє і своєї Батьківщини. Я прагну стати корисним для свого народу, вирости грома-

Мова - найбільша цінність української нації

Єдиний скарб у тебе - рідна мова,
Заклятий для сусідського хижачства:
Вона твого життя міцна основа.

Певніша над усі скарби й багатства.
П. Куліш

Ми звикли називати себе й суспільство, до якого належимо, українською нацією. Ми пишаємося національною історією, творимо національну культуру, розвиваємо національну економіку. А що ж означає слово "нація"? Учені стверджують, що нація - це певний колектив людей, які мають спільне походження, спільну культуру і, що найголовніше, спільну мову. Український народ має давню історію, він витворив оригінальну й неповторну, як і в інших народів, культуру, відому на весь світ.

Однак, найголовнішою його ознакою, що дає право називатися нацією, є мова - його найбільший скарб, найбільша духовна цінність, його суть, основа його буття. Саме мова формує і визначає свідомість, творить людину, культуру, історію.

Українська мова ввібрала в себе найкраще, найніжніше, найвеличніше, наймудріше, найбагатіше, найпоетичніше і найболючіше, по суті всю історію нашого народу.

Мова дається одвіку й довіку, це спадкоємність не лише в межах роду, а й цілого народу.

Один давньогрецький філософ казав: "Заговори, щоб я тебе побачив". Це дуже символічний вислів із глибоким змістом. Які будуть українці в очах інших народів, залежить від них самих. Ми хочемо бути багатомовними та освіченими, хочемо, щоб нас поважав і знав увесь світ. Для цього ми маємо засвітитися любов'ю передусім до рідної мови, як до найсвятішого скарбу нашої нації.

Овчарук Юрій, учень групи №1

дянином з активною життєвою позицією, хочу впевнено орієнтуватися у проблемах сучасності, бачити перспективи розв'язання цих проблем. Для цього насамперед треба вчитися, любити свою Батьківщину, щоб обрана професія принесла якнайбільше користі.

Зараз, коли Україна все більше і більше словзає в розряд відсталих, слабозвинутих країн, їй дуже потрібні гарні фахівці з новою свідомістю, патріоти, які б ждали не особистої наживи, а слави для своєї держави, її виходу на широкий європейський і світовий простір в ролі рівноправного ділового партнера.

Все частіше ми замислюємося над тим, чому живемо гірше від людей цивілізованих держав. І звинувачуємо при цьому всіх: від керівника підприємства, закладу до самого президента. Та

ЯК ПАРОСЛЬ ВИНОГРАДНОЇ ЛОЗИ, ПЛЕКАЙТЕ МОВУ

Мужай, прекрасна наша мова,
Серед прекрасних братніх мов,
Живи, народу вільне слово,
Над прахом царських королев,
Цвіти над нами веселково,
Як мир, як щастя, як любов!

Максим Рильський

9 листопада українська громадськість святкувала День української писемності та мови. Даний Богом людині дар розмовляти - дуже цінний дар. Адже він полягає у здатності висловлювати свої думки, виражати свою позицію, ставлення до навколишнього світу й усіх його елементів та проявів.

А чи замислювався ти над тим, чи любиш ти свою рідну мову усім серцем? Адже рідна українська мова - це основа нашої безмежно багатой культури. Змалечку в словах рідної мови людина відкриває для себе великий і чарівний світ життя. Мова - це безцінний скарб народу, надбаний тисячоліттями.

Наша мова - це ще й історія народу. Від найдавніших часів наші предки залишили в мові свої глибокі сліди. У мові відбиваються і пам'ять народу, бо майбутнє виростає з минулого.

Людина може володіти кількома мовами, залежно від її здібностей, нахилів і прагнень, але найкраще, найдосконаліше вона має володіти, звичайно, рідною мовою. І це не тільки тому, що цією мовою ми користуємося повсякденно, а й тому, що рідна мова - це невід'ємна частка Батьківщини, голос народу й чарівний інструмент, на звуку якого відгукуються найтонші, найніжніші струни людської душі.

Крім того, українська мова - одна з найрозвиненіших у світі. Вона має величезний лексичний фонд, багату синоніміку.

Слово надто багато важить в житті, як відомо, воно може впливати на долю, воно вмить змінює настрій, робить людину щасливою або розгубленою. Тому потрібно відчувати мову кожною часткою своєї душі, пам'ятати, що мова народу - його серце, відображення всього змісту життя, а не лише народної фольклорної символіки, хоч вона й творить мовний національний колорит.

Рідна мова живе з людиною всюди і завжди, без неї, як і без сонця, повітря, води, рослин, людина не може існувати. Відмова від рідної мови, неповага до неї є рівноцінним до неповаги батька й матері, це веде до найбільшої кари - духовного каліцтва. Людина, яка не цінує культуру та мову свого народу, не може бути повноцінним членом суспільства.

Як паросль виноградної лози,

Плекайте мову.

Пильно й ненастанно.

Політь бур'ян. Чистіша від сльози вона хай буде!

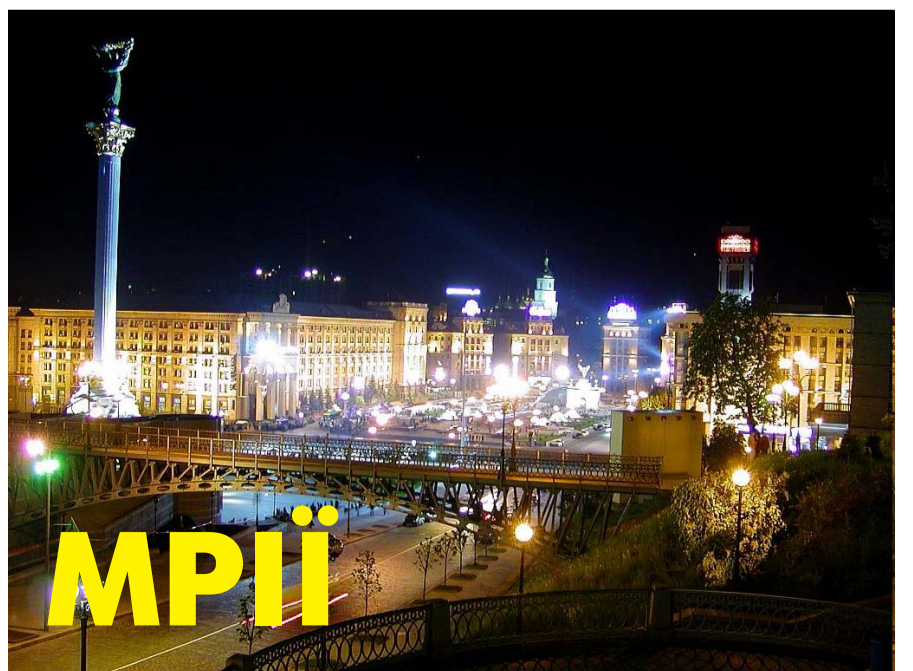
(М. Рильський)

Андрущенко Л.С., майстер в/н

забуваємо, а може і не знаємо того, що впродовж століть не мали держави, не мали свого правочинства, не мали законів, які не тільки були б виписані на папері, а були дієвими. Я мрію, щоб врешті-решт посправжньому запрацювали наші закони, щоб на краще змінилося наше життя, щоб Україна стала великою країною. І це буде залежати від нашого покоління, в деякій мірі, це буде залежати від мене.

Войцехівський Володимир,

учень групи №6

УРАЇНА МОЄЇ МРІЇ

МІЙ ВИБІР - РОБІТНИЧА ПРОФЕСІЯ

Вибір професії - це велика відповідальність. Відповідальність перед батьками, перед суспільством, та найголовніше - перед собою. Відповідальність перед собою, мабуть, найважливіша, і полягає вона в тому, щоб обрати саме свій шлях і ним йти. Бо тільки сама людина може побачити, до чого в неї більший хист, до чого відчуває вона покликання. Кожен відчуває, що йому легше "дається" і, отже, чому зможе присвятити життя. І тут найважливіше - не схибити. Правильний вибір конкретної спеціальності для кожного надзвичайно важливий, адже більшу частину дня ми проводимо, виконуючи свої професійні обов'язки. І якщо справа, якій ми плануємо присвятити своє життя, залишить нас байдужими і не стане винагородою за нашу працю, ми приречені на довічну нудьгу, сум і духовну порожнечу.

Я вже обрав майбутню професію, керуючись при цьому багатьма чинниками, але головним із них був той, що до цієї справи я відчуваю своє покликання. Я - прихильник ідей Григорія Сковороди, зокрема ідеї "сродної праці": людина має себе реалізувати там, до чого найбільше має природного таланту, до чого лежить її душа.

Насьогодні інтенсивно розвивається сфера телекомунікаційних систем, мережевих технологій та IT-інженерії. Особисто мені вона дуже цікава, адже полягає у виконанні технологічних операцій із монтажу інформаційно-комунікаційного обладнання, підтриманні в робочому стані локальних та глобальних мереж, обробці інформації та подальшому її використанні.

Моїм вибором стала професія монтажника інформаційно-комунікаційного устаткування не випадково. На мій погляд, сьогодні вона дуже актуальна і користується неабияким попитом, та, головне те, що вона мені надзвичайно цікава. Я зрозумів це ще навчаючись у школі, адже сфера діяльності телекомунікаційних систем, мережевих технологій приваблює мене своєю багатогранністю.

Для здобуття зазначеної робітничої професії я обрав Державний професійно-технічний навчальний заклад "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище", який нині є одним з найкращих навчальних закладів не лише Вінницької області. Училище має все необхідне для навчання своїх учнів та їх всебічного розвитку - навчальні кабінети, інформаційно-технічне забезпечення, лабораторії, майстерні, комп'ютерні класи, Інтернет, сучасну науково-навчальну бібліотеку, спортивний комплекс.

Уже з перших днів навчання я відмітив доброзичливість і професіоналізм педагогічного колективу, творчу енергію викладачів та майстрів виробничого навчання, їх небайдужість, чуйність, зацікавленість у кожному учневі, здатність і бажання підтримати, допомогти.

Я впевнений, що роки навчання в училищі не минуть безслідно. Я здобуду обраний фах, стану справжнім майстром своєї справи, зможу самореалізуватись у цьому житті.

З часом, оглядаючись на своє життя, я хотів би із впевненістю заявити: "Я не помилився у виборі професії!".

*Опольський Ярослав,
учень групи №6*

Родина створена досконалим чином, а тому, якщо стосунки у ній побудовані правильно, - буде щастя. Людина в сім'ї може одержати всі блага, які існують, навіть ті, які одержують люди у відреченні. Однак в той же час сім'я може бути найстрашнішою в'язницею. Так трапляється, коли люди нічого не роблять для самовдосконалення. Навіть якщо на початку сімейного життя все було гарно, то поступово стосунки псується, й, зрештою, усе руйнується.

Для того, щоб знайти щастя в сім'ї, потрібно вивчити закони її існування. Сімейне життя стає щастям для досконалих людей, у іншому разі воно перетворюється в суцільні страждання.

Щоб змінити стосунки в родині, необхідно знати свої обов'язки. Обов'язки чоловіка в сім'ї - це те, чого підсвідомо чекає від нього кожна жінка. Розумній жінці потрібний розумний чоловік. Розумність визначається тією метою, що чоловік вибрав у житті. Мета повинна бути найвищою: самоусвідомлення, удосконалювання рис характеру, прагнення до Бога, стати досконалою особистістю й зробити досконалою свою дружину й дітей. Якщо чоловік діє так, то родина стає саморегулюючою системою, то у такій родині все відбувається саме собою.

У жінці тісно переплетені два почуття:

й страх втратити цю сильну
нає дуже піклуватися про
задоволений, і від цього
вищезазначеного чо-
ною, подружжя по-
такій родині люб-
слухняними й
невдоволен-
ги, хоча він
ти сім'ю

прихильність до сильної особистості особистість. У такому разі вона почи- такого чоловіка, усе робити, щоб він був одержує величезне щастя. Внаслідок ловек тоді задоволений своєю дружи- важає і любить одне одного, а діти в лять і поважають обох батьків, ростуть м'якими. Якщо ж дружина висловлює ня чоловіком, що він приділяє їй мало ува- поводить відповідально й намагається вес- вперед, то тоді чоловік повинен вчинити суворо, а дружина зупиниться, бо боїться втратити сильну лю- дину.

Серйозність чоловіка не означає, що жінка буде безправною в сім'ї. Серйозний зовні чоловік - внутрішньо м'який, тому що розумність означає гарні якості характеру, бо саме інтелект керує розумом - і розум стає м'яким. Жінка знає, що, незважаючи на зовнішню серйозність, до неї чоловік буде ставитися м'яко, але, з іншого боку, вона почуває себе поруч з ним дуже захищеною, й це дає їй ентузіазм виконувати всі сімейні обов'язки

У світі безліч днів, які призначені для святкування жіночого дня, але надзвичайно мало призначено святкуванню дня чоловіка. Ніхто з нас не замислюється над тим, що чоловік займає не менше місце в житті сім'ї, суспільства в повному життєвому колообізі, тому давайте будемо пам'ятати і шанувати наших чоловіків за все, що вони роблять, можливо і деколи неправильно, але вони у нас одні, так як і ми у них..

*Соколюк Катерина.,
учениця групи №40*

ДОРОГІ БАТЬКИ,

пам'ятайте, що ви самі запросили мене до своєї родини. Колись я залишу батьківську оселю, але до того часу навчіть мене, будь-ласка, мистецтва бути людиною.

У моїх очах світ виглядає інакше, ніж у ваших. Прошу вас, поясніть мені: що? коли? чому? - кожен із нас у цьому має щось робити.

Мої ручки ще маленькі - не очікуйте від мене досконалості, коли я застилаю ліжку, пишу, або кидаю м'ячик. Мої почуття ще незрілі - прошу, будьте чуйними до моїх потреб. Щоб розвиватися, мені потрібне ваше заохочення, а не тиск. Лагідно критикуйте та оцінюйте, але не мене, а мої вчинки. Дайте мені трохи самостійності, дозвольте робити помилки, щоб я на них училася. Тоді я зможу самостійно приймати рішення у дорослому житті. Прошу, не робіть усього за мене, бо я виросту переконаною у своїй неспроможності виконувати завдання згідно ваших очікуванням. Я вчусь у вас всього: слів, інтонації голосу, манер. Ваші слова, почуття, вчинки повертатимуться до вас через мене. Тому навчіть мене, будь ласка, найкращого. Пам'ятайте, що ми разом не випадково: ми маємо допомагати один одному. Я хочу відчувати вашу любов, хочу, щоб ви частіше брали мене на руки, пригортали, цілували. Але будьте уважні, щоб ваша любов не перетворилася на милиці, які заважатимуть мені робити самостійні кроки.

Любі мої, я вас дуже - дуже люблю! Покажіть мені, що ви також мене любите.

*Ваша донька
Мельник Оксана, учениця групи №19*

Фестиваль борщу і сала

До православного свята Архистратига Михайла, якого своїм захисником визнавало українське козацтво, 21 листопада 2011 року у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі відбувся Фестиваль сала і борщу. Подібні заходи є традиційними в різних містах нашої держави, оскільки користуються неабияким попитом, надаючи можливість кожному зануритись у колорит народних звичаїв і традицій.

На святі, організованому ДПТНЗ "ВМВПУ", відвідувачів було чимало, серед них: поважні гості, учні, майстри виробничого навчання, викладачі та випадкові перехожі. Майбутні кухарі-кондитери під керівництвом своїх майстрів та викладачів пригощали усіх автентичними українськими стравами. Ко-

жен бажаючий мав змогу поласувати обраною на свій смак стравою. Окрім численних кондитерських виробів було приготовлено 14 традиційних українських видів борщу (серед яких борщ "Полтавський з галушками", "Київський із грибами", "Гетьманський", "Львівський", "Кіровоградський", "Чернігівський", "Український із пампушками", "Селянський", "Волинський", "Вінницький" та ряд інших), 11 видів закусок із сала (по-угорськи, сало фаршироване, грудинку, сало копчене, сало солоне, сало "Гетьманське", сало "Козацьке" та ін.), куліш, кашу, шашлик, узвар, печену картоплю та багато інших смачних страв.

До проведення свята готувались усім навчальним закла-

Фестиваль борщу і сала

дом: випікали солодоші та короваї, смажили шашлики та рибу, готували творчі номери. Родзинкою фестивалю стала прем'єра пісні "Ой, місяченьку" у виконанні вокального гурту викладачів училища "Джерело" (кер. Ольга Янушкевич).

У рамках фестивалю відбувся також благодійний ярмарок "Небайдужі серця", до якого долучилися учні інших робітничих професій навчального закладу, де вони реалізовували власноруч приготовлені пироги, тістечка, консервацію, інші продукти, а також гончарні вироби, м'які іграшки, ручної роботи прикраси, вироби із соломки.

Приємно дивували усіх присутніх ціни, адже організований фестиваль - це благодійна акція, у якій можна було скушту-

вати будь-яку страву за символічну плату, а зібрані кошти, за традицією, будуть направлені на допомогу дітям навчального закладу, які знаходяться в скрутних матеріальних умовах.

Організований фестиваль залишив немало приємних спогадів як у організаторів, так і у відвідувачів. Сподіваємось, традиція щорічно організовувати подібні заходи надовго збережеться у нашому навчальному закладі, даруючи можливість не лише відволіктись від буденності і поринути у світ українських звичаїв і традицій, а й дасть змогу кожному продемонструвати небайдужість свого серця.

Ластівка І.В., майстер в/н

Субота, похмурий ранок...дощ. І раптом позиція - А поїхали в Браїлів? Там музей П. І. Чайковського, православний Святотроїцький жіночий монастир, старовинний парк, де кожний камінь дихає історією....

І ти вже в автобусі, поруч - дітлахи, які своїм щебетом не залишать нікого байдужим...і вже не такий похмурий ранок... і сонечко проглядає крізь хмарки... І от ми вже в селищі Браїлів Жмеринського району.

Чимало потрясінь пережив Браїлів у XVI-XVII століттях - набіги робили і польські, і турецькі війська. За часів Хмельниччини, Браїлів став сотенним містечком Брацлавського полку, через яке проходив кордон козацької держави. Правителі мінялися досить часто, мінявся і вигляд містечка...

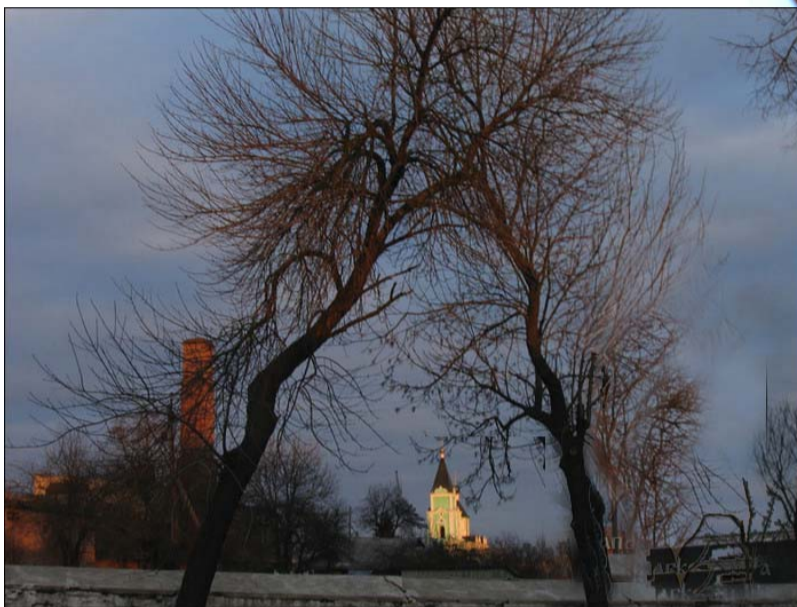
У 1740 р. почалося будівництво монастиря - найвищої будівлі старого Браїлова. Монастир складається з костелу, з'єданого з хорами келій. Дзвіниця в стилі бароко нагадує красиву вежу палацу. Навіть дзвони лунали тут незвичайно, завдяки овальним нішам, зробленим у перекриттях.

У 1787 році король Станіслав Август спеціально відвідав Браїлів, щоб помилуватися розписами монастиря, створеними художником-ченцем Йосипом Прахтлем. На жаль, браїлівські розписи погано збереглися. Частково реставровані фрески прикрашають відновлений нещодавно Троїцький жіночий православний монастир.

Але все ж найвидатнішим періодом в

Маленька подорож

історії Браїлова стало XIX століття. У 1861 року маєток перейшов у володіння Карла фон Мекка - інженера-будівельника за-лізничних Сімейство приділяло велику увагу благоустрою міста. Розвиток господарства також досяг такого рівня: товари вмілих браїлівськихників користувалися великим попитом. У той же час був організований військовий лапобудована невелика церква Усіх Святих м'яна каплиця на Москалівці. Надія Філарфон фон Мекк найняла садівників для створен-

справжній рай. Усі побутові дрібниці були продумані, управляючого та прислугу заздалегідь проінформували про звички і смаки композитора. Обстановка сприяла творчості. Тут була створена перша оркестрова сюїта, опера "Орлеанська дівка", п'єси для скрипки, 7 романсів, зокрема, "Серед шумного балу" і "То було ранньої весни", серенада Дон Жуана та ін. Тут уперше зустрілися два композитори Петро Ілліч Чайковський і молодий тоді Клод де Бюсі.

Пізніше Петро Ілліч напише: "У Браїлові хочу віддатися моїй любові до природи. Немає місця в усьому світі, що давало б мені в цьому відношенні так багато простору. Поїздки в Браїлів залишаться в моїй пам'яті променистим спогадом про найпоетичніші дні мого життя".

У реставрованому палаці відкрито музей композитора. Експозиція знайомить відвідувачів з творчістю П.І. Чайковського.

Навіть і увянути не могла, що дітки 7-8 років будуть так уважно слухати, розпитувати екскурсовода...

- А коли у Вашому музеї була реставрація? А чому відкрито лише три кімнати для огляду? Хто сьогодні тут мешкає? Запитанням не було кінця...

Повертаючись додому настрої був вже зовсім інший...

*Мельничук Ірина,
учениця групи №40*

ликого парку і догляду за ним. Три штучних озера гармонійно вписалися в міський пейзаж.

Н.Ф. фон Мекк шанувала і цінувала творчість і талант відомого композитора П.І. Чайковського і запропонувала йому щорічну субсидію. Переписка, що зав'язалася, започаткувала велику дружбу.

Навесні 1878 року Чайковський відгукнувся на запрошення багатой меценатки приїхати в Браїлів. Візит залишив у нього незабутні враження. Красивий палац, розкішний парк і озера з лебедями -

БЛАГИМИ НАМІРАМИ...

На другому курсі ми почали вивчати тему з хімії «Що таке ГМО і навіщо вони потрібні?» До недавнього часу ми з задоволенням споживали крупи та борошняні вироби, овочі та фрукти, м'ясопродукти, вироби з них, і навіть подумати не могли, що вони можуть нанести шкоду нашому здоров'ю. Що ж змінилось? Мене ця тема зацікавила, і ось яку інформацію я отримала. Хочу поділитися нею з іншими.

Причиною всього стали дослідження і нові відкриття в області генетики. Генетично модифіковані організми - це такі організми, в генний код яких були вклеєні чужорідні гени. Чим же є ГМО по суті?

У генний ряд усіма нами улюбленої картоплі додають ген скорпіона! Результат: ми отримали картоплю, яку не їдять ніякі комахи. Або ось: у томата та полуницю впровадили ген полярної камбали, тепер ці культури не бояться морозів. Навіщо це нам? Відповідь лежить на поверхні - вчені вирішили позбавити землян від голоду. В принципі правильно, адже потрібні помідори

можна вирощувати навіть в умовах крайньої півночі, а врожаї картоплі не будуть страждати від старань всюдисущих короладських жуків.

Природа дуже тонко все продумала, а людина намагається поломати всю схему. Пригадаймо з шкільного курсу зоології таке поняття як ланцюг харчування. Трав'яної їсть травичку, маленький хижак їсть трав'яної, великий хижак їсть маленького. Все зрозуміло і тут в цю налагоджену століттями екосистему втручається людина і схрещує травичку приміром із рибкою, після того цю травичку їсти ніхто не може. Вимирає трав'яної, слідом - хижаки. Або мутують, і невідомо, що краще. В обох випадках точно передбачити, що ж буде далі, просто неможливо. Але генетики вперто ріжуть і клепать, ріжуть і клепать.

Наслідком прийому в їжу про-

дуктів з трасгенами є і порушення структури слизової шлунка, поява стійкої до антибіотиків мікрофлори кишечника.

Ще одним наслідком може стати зниження імунітету всього організму (70% імунітету людини - у кишечнику), а також порушення обміну речовин.

Продукти з ГМО можуть провокувати рак.

Всі наведені вище наслідки не є гарантованими при прийомі їжі з ГМО. Існує лише певний ризик розвитку таких захворювань. Щоб довести всі наслідки вживання продуктів з ГМО, необхідно 40-50 років. Чималий термін, погодьтеся. Тому щоб не нажити собі проблем і хвороб, буде не з-

вою деяка обережність при виборі продуктів харчування. Хоча багато вчених, що займаються даною проблемою, запевняють, що в порівнянні з їжею, що містить консерванти, ароматизатори та барвники, їжа з ГМО взагалі нешкідлива і що потенційну небезпеку надають лише ГМ- мікроорганізми, які взаємодіють з мікрофлорою кишечника.

*Мельничук Ірина,
учениця групи №40*

ГАРНИЙ ВІДПОЧИНОК

Прийшла осінь - прекрасна пора. З різних міст і сіл до нас приїхало на навчання багато молоді. Це новий етап у їхньому житті, нові знайомства, новий досвід та нові враження. Кожен переживе це по-своєму. Навчання - важливий процес пізнання, ми віддаємо багато зусиль для нього, так як він формує в нас професійні навички та особистість. Але відпочинок не менш важливий. Це також процес пізнання, який формує в нас якості, а позитивні чи негативні - вже залежить від нас.

Отже, ми раді вас привітати у нашому мальовничому місті Вінниці. На перший погляд вам може здатися, що це звичайне місто, в якому немає нічого особливого. Але придивіться уважно скільки всього цікавого навколо... Я корінна жителька цього міста і скажу вам чесно: я закохана в нього, завжди є ті місця, де я ще не була. Йому завжди вдається дивувати мене своїми неймовірними пейзажами, яскраво сонячними кольорами осені та загадковістю.

Звісно, після навчання хочеться відпочити та набратися позитивних емоцій. Але де їх можна знайти? Ми уже згадували про те, як важливо відпочивати на користь собі. Проведемо невеличку екскурсію неповторних місць Вінниці. Але спочатку коротенько про нього. Живописне подільське місто Вінниця розкинулося на берегах річки Південний Буг. Його історичне коріння досягає далекого минулого. Щедра земля і сприятливий клімат зумовили заселення людьми території нинішнього міста з прадавніх часів. Започаткування літопису Вінниці з 1363 року пов'язане з намаганням Великого Литовського князівства утвердити своє володарювання на Поділлі після розгрому татаро-монголів. І до сьогоднішнього дня це квітуче місто. У Вінниці збереглося немало пам'ятних місць і архітектурних пам'яток. У обласному краєзнавчому музеї представлені матеріали про історію міста і області. Художній музей міста постійно радує відвідувачів новими виставками робіт художників. Також музей - відомий науково-методичний та пам'ятко-охоронний центр східного регіону Поділля. Його фонди нараховують біля 100 тис. одиниць зберігання, серед яких - унікальна колекція золотих прикрас доби бронзи та сарматського періоду, яка експонувалась на шести міжнародних виставках. Славиться музей нумізматичною та етнографічною збірками, колекцією зброї та мінералів. При музеї діє бібліотека, заснована у 1920 р. Її довоєнний фонд знищено у 1943 р. Сучасна збірка містить понад 10,5 тис. видань кінця XVIII - поч. XXI ст., переважно українською, російською та польською мовами. Працює: з 10.00 до 17.00, вихідний - понеділок.

Вінниця багата літературно-художніми традиціями. У місті над Бугом

народився і провів частину свого життя письменник М.М.Коцюбинський. Його невеликий будиночок перетворений в літературно-меморіальний музей. Експозиція музею розміщена в п'ятьох кімнатах і розповідає про життя і творчість відомого письменника. У саду довкола будинку-музею зростають дерева, посаджені ще дідом письменника.

вул. Бевза, 15; тел.: 8(0432) 26-32-98

Музей працює з 10.00 до 18.00. Вихідний - середа

Вінниця дбайливо поважає пам'ять вченого, хірурга, педагога Н.І. Пирогова. У садибі під Вінницею, де знаменитий лікар провів останні двадцять років життя, знаходиться його меморіальний музей. Експозиція музею розташована в 10 залах і будинку-аптеці. Про життя вченого розповідають рукописи, друкарські видання наукових робіт відомого хірурга, хірургічні інструменти, особисті речі. Довкола садиби зростають дерева, посаджені самим Пироговим. У 1,5 км. від садиби в каплиці-мавзолеї ось вже 125 років покоїться тіло видатного хірурга, що забальзамоване.

вул. Пирогова, 155; з 10.00 до 17.30, каса до 17.00

Вінницький зоопарк по вул. Тарногородського, 9 (на території комунального підприємства "Вінницяоблагроліс") працює з 11.00 до 16.00, вхід для школярів - 3 грн., для дорослих - 5 грн. Зоологічний парк у місті Вінниця є наймолодшим зоопарком в Україні. Своїх перших звірів він отримав від Київського, Менського та Рівненського зоопарків, а також здійснив обмін з Черкаським зоопарком.

Вінницький державний академічний музично-драматичний театр імені Миколи Садовського є закладом мистецтв, що належить територіальним громадам Вінницької області, і перебуває в управлінні Вінницької обласної Ради. З 1986 року театр очолює Народний артист України В.Є. Селезньов. У стінах театру розвинули своє творче обдарування Народні артисти України В. Селезньов, Н. Кондратюк, А. Овчаренко, Л. Белозорова, В. Прусс, В. Матковський, К. Барил, Заслужені артисти України В. Хрещенюк, К. Норець, Н. Колесниченко, Л. Мамікіна, М. Сардаковський, Ю. Раденко, А. Марчук, А. Цехмейструк, які складають творче ядро колективу.

28 жовтня 2004 року театр отримав статус академічного.

вул. Театральна, 13. Квитки продаються у касі театру з 13 до 19 години.

Вихідні дні: неділя, понеділок.

Початок вистав: денних - о 10 та 12 год.; вечірніх - о 18.30. Мала сцена - о 18 год.

Це тільки маленька частинка Вінниці, але вона відіграла важливу роль у житті кожного вінничанина. Виділяючи час для відвідання таких закладів,

ми дорослішаємо і стаємо не просто розумнішими, ми стаємо мудрими, а це набагато важливіше, адже це вміння використовувати наші знання на практиці.

Лиса Ольга, учениця групи №33

ТИ НАВКОЛО ЛЮДЕЙ І ЛЮДИ НАВКОЛО ТЕБЕ

Єдина справжня розкіш - це розкіш людського спілкування.

А. де Сент-Екзюпері

Сьогодні на теренах України її громадяни будують демократичне суспільство. Якщо ж ми хочемо жити в сильній, незалежній державі, бути корисними, духовно багатими людьми, то повинні усвідомити, що наше суспільство складається з "Я", "Ти", "Ми".

Уміння вести бесіду - велике мистецтво. Добре слово, вчасно й уміло сказане, підвищує настрій людини, поліпшує її психічний стан, позитивно впливає на здоров'я. Недаремно говорять, що слово лікує і водночас вбиває (свого часу те саме говорив І. П. Павлов).

Дома, на навчанні, в транспорті ми знаходимося серед людей. Щодня,

щохвилини ми вступаємо у побутові, ділові, емоційні стосунки, у позитивні та негативні контакти. Тому прислухайтесь до порад:

- Усміхайтесь, частіше всміхайтесь!

- Запам'ятайте: внутрішня культура людини - це, в першу чергу, добре й щире ставлення, глибока повага до всіх людей, хоч би яку посаду вони обіймали, повага до старших і тепле ставлення до молодших, високий гуманізм.

- Істинно культурна людина - це чесність і правдивість у малому й у великому, зразок самодисципліни, пунктуальності, охайності. Без дуже поважної причини така людина не запізниться ні на роботу, ні на побачення, ні в театр, ні в кіно. Допус-

тити, щоб вас чекали, через вас нерувували, - дуже нетактовно!

- Якщо ви запізналися, попросіть пробачення, поясніть причину запізнення.

- Не розмовляйте ні з ким посеред вулиці - відійдіть убік.

- Умійте берегти чужі таємниці. Не розголошуйте власних секретів. Не втручайтесь в справи, які вас не стосуються.

- Будьте ввічливі.

- Умійте володіти собою. Ні на кому не зганяйте своє зло.

- Не вказуйте пальцем на людину.

- Не обманюйте.

- Не виділяйтеся серед інших.

- Входячи в кімнату, витріть ноги.

- Не паліть, де не годиться.

- Не милуйтеся собою в кожній вітрині.

- Не читайте чужих листів без дозволу.

- Випустіть із магазину покупців і тоді заходьте самі.

- Не давайте слова, якщо його не виконаєте.

- Позичивши гроші, вчасно повертайте. Вдруге можуть не позичити.

- Дотримуйтеся режиму дня, привчіть до цього членів своєї родини.

- Ваша мова має бути чіткою, зрозумілою.

- Не будьте вульгарним, не вживайте нецензурної лексики. Не виховуйте з себе "лицаря хамства".

Джус М. В., викладач

ЇХ ЖИТТЯ - СПОРТ

Привіт! Мені надзвичайно приємно знову зустрітися з вами на сторінках Молодіжного вісника, адже кожна зустріч з вами наповнена новими і цікавими розповідями про наших однокласників, однокласників та просто знайомих.

Сьогодні ми поговоримо про спорт. Звичайно, хтось може сказати: А що ми не знаємо про спорт? Що в ньому цікавого? Але це буде величезною помилкою - цікавішою за статтю про спорт є лише заняття спортом.

Що ви знаєте про бокс? Цікаве запитання, чи не так? Деякі дівчата відповіли б, що це грубий і брутальний вид спорту, який вони не дивляться і яким не цікавляться. Та й не всі хлопці почали б розповідати про своїх улюблених боксерів або ж про хук справа, який отримав той чи інший спортсмен. Хм... і кожен залишиться при своїй думці. Цікаво, а якщо зануритись трошки глибше, відійти від самого факту спарингу і подумати над тим, що робить спортсмен перед виходом на ринг, скільки сил, енергії, наполегливості вкладеться на підготовку до бою. Скільки терпіння і наполегливості потрібно вкласти в кожне тренування, щоб виховати в собі витримку до болю. І у цьому нам допоможуть розібратися учні першого курсу групи № 10 Галицький Олег та Григоренко Сергій, що вже не перший рік займаються цим видом спорту і досягли високих результатів. Вони - боксери. На перший погляд, вони звичайні хлопці з нашого училища, але з яким захопленням вони розповідають про своє життя - спорт!

- Що для вас означає бокс?

Олег: Для мене бокс - це значна частина мого життя, я займаюсь із 5 років. У спорт я пішов самостійно, він мене зацікавив і я почав займатися, і займаюсь до цих пір.

Сергій: А для мене бокс - це моє хобі, яке мені дуже подобається, я займаюсь 2 роки. В спортивний зал мене привели мої друзі, мені дуже сподобались тренування і я вирішив займатися боксом.

- Яких вершин ви вже досягли в спорті?

Олег: Моє спортивне звання - КМС. Я отримав його в 15 років. В мене є безліч грамот із різних турнірів, багато медалей, декілька кубків - цього я досяг за 11 років.

Сергій: Найвагомішою перемогою - є остання, яка була в місті Вінниця: чемпіонат області. Я посів 3 місце. Зараз у мене перший розряд по боксу, здобув першу медаль за третє місце.

- Як проходять ваші тренування?

Олег: В мене 5 тренувань на тиждень по 2 години в день, у понеділок, середу та п'ятницю спаринг, а в вівторок та в четвер в нас ЗФП.

Сергій: Мої тренування проходять у колі моїх друзів та тренера, я люблю свій зал і тренування мені дуже подобаються.

- Скажіть, чи готуетесь ви психологічно перед боєм?

Олег: Так, потрібно налаштувати себе на бій психологічно. Як себе налаштуєш, так ти і проведеш бій. У ході підготовки я налаштовуюсь, планую, як вийдиму на бій, що робитиму і як триматиму на ринзі. Та все більш візуалізую свої наміри. Звичайно, перед боєм психологічна напруга зростає, адже відповідальність дуже велика. Однак, на момент бою я намагаюсь бути психологічно готовим, спокійним і зосередженим.

Сергій: Кожні змагання, перш за все, розпочинаються з психологічного настрою, а потім вже фізичної

підготовки.

- На вашу думку, які риси розвиває заняття спортом і, зокрема, боксом?

Олег: Бокс - це модель життя. Найбільш концентрована. Боксер має вміння і знати все, та не теоретично, а на практиці застосовувати своє вміння. Безумовно, маю на увазі спортивний двобій. Ну а риси переможця усім відомі. Все так само, як у навчанні: Хто хоче - зможе.

Сергій: Заняття спортом допомагає мені розвивати витримку, точність, силу, реакцію, силу духа, силу волі.

- Чи маєте Ви захоплення крім боксу?

Олег: Мабуть, як кожна молода людина, цікавлюся музикою, захоплююся риболовлю та полюванням.

Сергій: Окрім спорту, я люблю ходити на риболовлю, грати у комп'ютерні ігри, а також люблю дивитися фільми та слухати музику.

- І насамкінець, які ваші плани на майбутнє?

Олег: закінчити ВМВПУ і вступити до льотного училища.

Сергій: Я хочу здобути середню освіту і не покинути бокс.

Я бажаю вам успіхів не лише в спорті, а й в навчанні, адже постав-

лена мета буде завжди досягнутою, якщо до неї прагнути!

А для учнів я б хотіла нагадати, що на території училища відремонтована і введена в експлуатацію, комфортна і простора боксерська зала, у якій проводить безкоштовні заняття тренер з боксу - Джога Василь Іванович, виховуючи силу духу і характер. Запрошуємо всіх бажаючих, адже спорт - це маленька модель життя, яку ти вивчаєш, робиш висновки на майбутнє і отримуєш безцінний досвід.

Мельничук Ірина,
учениця групи № 40
Лукашенко М. М., майстер в/н

Чи можна схуднути в окремо взятому місці?

Звичайно, можна ... якщо у вас є знайомий пластичний хірург!

Ооо, яка хвороблива тема і особливо для дам.

Проведіть експеримент: візьміть повітряну кульку, надуйте. А тепер спробуйте її здути тільки в одному місці! Ну, вийшло? Кулька здувається, але, на жаль, рівномірно.

І тут, я б хотіла повторити одну істину: Ви не можете прибрати зайвий жир з сідниць, залишивши його в області грудей. Ви не можете прибрати жир тільки з талії і залишити його в області стегон. Жирові відкладення йдуть рівномірно з усіх частин тіла. Все буде спадати рівномірно і пропорційно тому запасу, який у вас вже є.

Навіть коли людина худне в цілому, дуже важко змусити наш організм витягти жир саме з тих областей, де він найбільше заважає, ну наприклад, на стегнах. Зазвичай худнуть спочатку груди і обличчя, а потім вже інші частини - і зовсім не обов'язково ті, що потрібно. Неможливо схуднути в якомусь одному місці. Організм сам рівномірно розподіляє жир там, де йому хочеться. І також рівномірно прибирає його.

Простий приклад: ви вирішили втілити в життя свою блакитну мрію - прибрати живіт і зменшити талію. І ось долаючи свою ліню, ви відриваєтеся від чотириноного друга - дивана і приходите в тренажерний зал. Згодна: це подвиг! Це вже мінімум медаль!

Ви звертаєтесь за допомогою до інструктора. І що ви від нього почуєте? Ну, звичайно ж -

"Качайте прес!"

І ви починаєте до повної знемоги качати прес, "гинуть на тренажерах" але бачите: а живіт-то тільки збільшується! Правильно, так і повинно бути, тому що фізичні вправи змушують м'язи рости, збільшуватися. Адже ви ж збільшуєте навантаження, а значить і м'язи повинні збільшуватися, що б мати можливість з таким навантаженням справлятися.

І що ми маємо в кінцевому результаті?

Збільшені м'язи з сидячим поверх них шаром жиру.

Вся справа в тому, що підшкірний жир, розташований зверху якого-небудь м'яза, не "належить" цьому м'язу - він належить всьому тілу. І буде він використовуватися тільки тоді, коли потреба в енергії настільки велика, що жир необхідний як паливо.

Отже, щоб позбутися надлишку жиру, ви повинні навантажувати якомога більше м'язів, причому найбільших і найбільш "ненажерливих" (в сенсі споживання калорій). А найбільший набір м'язів - в ногах і сідницях, тобто в тих самих м'язах, які працюють при аеробних вправах - ходьбі, бігу і т.д.

Підіб'ємо підсумок сказаному: не можна зменшити підшкірний жир тільки в окремо взятій частині тіла. Це просто неможливо! Виконуючи вправи для окремих частин тіла, можна зменшити в них внутрішньом'язовий жир, але це не вплине на підшкірний жир зверху цих м'язів, який відноситься до всього тіла.

А ТЕПЕР УВАГА!

Тим не менш, прискорити розпад жирів в окремих місцях все ж можливо. Нехай небагато, всього на трішки, але можливо!

Жир легше розщеплюється в тих місцях, де добре кровопостачання. Але навіть після години занять на біговій доріжці шкіра живота і стегон залишається прохолодною - кровопостачання в підшкірно-жировій клітковині не збільшується.

Отже, нам потрібно примудритися включити в роботу всі судини, всі найдрібніші капіляри, вже стиснуті величезними жировими клітинами. І, відповідно, не тільки збільшити приплив крові, а намагатися підтримувати його збільшення якомога більший проміжок часу.

Як цього досягти? Дуже просто! Наприклад, намагаючись прибрати жир в області живота, качайте прес не по годині підряд, "вбиваючи себе навантаженням", а краще займайтеся 3-4 рази на день, але по 5-10 хвилин. Тим самим ви забезпечите тривалий приплив крові, а значить, і прискорите схуднення.

Можна також використовувати зігріваючі мазі, які не подразнюють шкіру. Наприклад, звичайну камфорну мазь.

Але ще раз нагадаю, ефект від таких занять буде незначним і не чекайте його одразу, пройде не один день, що б стали помітні результати. Терпіння Вам та наснаги.

Петелько О.К.,
викладач фізичної культури

Розкази

КОЛОНКА ТАЛАНТІВ

ЯК

ПІДКОРЕННЯ ВЕРШИН

Вдячність - одне з найкращих почуттів, яким обдарував людину Бог, бо саме вдячна людина може досягти в своєму житті успіху, а успішна особистість має все у своєму житті та нічого не потребує. З погляду церковнослужителів: вдячність - це велике та піднесене почуття, яким обдаровані добрі та ввічливі.

Хтось написав, що усе наше життя - це лабіринт, а ми - подорожні, які йдуть по ньому, ми несемо світло й відкриваємо нові шляхи, але насправді шукаємо з нього виходу...

Справді, життя - складна річ, це ніби гора: піднімаєшся повільно - спускаєшся швидко. Напевно, зараз я стараюся підкорити одну із вершин, і кожен день - ще один крок до здійснення моєї мети.

Мабуть, немає такої людини, яка не прагне чогось досягнути, реалізувати себе в улюбленій справі. Усі ми маємо цю заповітну мрію...

Хтось хоче стати прекрасним музикантом, бо не уявляє свого існування без музики. Інший прагне бути художником, уміє передавати свої думки, почуття усіма барвами райдуги - фарбами, малюючи картини...

А хтось щодня тренує м'язи і волю, бо хоче бути хорошим спортсменом, а для цього треба мати не лише силу фізичну, а і духовну.

У мене є мрія... Я ніколи не вміла грати на фортепіано чи флейті, не вирізнялася прекрасним голосом. Я не вмію співати... І до малювання чудових картин, дивлячись на які, перехоплює подих, хисту теж не маю. Я не перша у спорті, хоч вважаю, що це запорука здоров'я, як кажуть, рух - життя. Але щоб спорт був моєю стихією, якось не склалося... Але я знайшла себе у чомусь іншому - я, на мою думку, хороша донька, гарна подруга, я обрала професію, за якою хочу працювати в подальшому, досягати висот в своєму житті. Іноді мені буває важко, непросто, і я завжди знаходжу підтримку і допомогу у колі своєї родини.

Я хочу сказати дякую своїй мамі, котра навчила мене любові до високого і прекрасного, навчила мене любити світ і ніколи не здаватися.

Я хочу сказати спасибі керівництву нашої групи, яке завжди вміє підібрати влучні слова у слушну мить, вислухати і підтримати.

Спасибі вам...

Казанець Анастасія,
учениця групи №14

ЗУСТРІЧ З ВЕЛИКОЇ ЛІТЕРИ...

Кожна осінь для мене - це створення нової сторінки у велетенській вчительській книзі досвіду зустрічей із багатограними характеристиками, здібностями, обдарованостями, неслухняностями... Цей щоденний запис як постійний творчий пошук зустрічі з великою літературою... Іноколи вона відбувається - і ти відчуваєш - передала все, що змогла, душа наповнюється тихим щемом про те, що так мало часу дається життям на процес спілкування. А з іншими, буває, не так все просто - стукаєш, стукаєш, щоб душа відкрилась, і так підійдеш, і так - а вона все ховається за сімома замками... І тільки терпіння і любов - дві вірних служниці у нашій непростій вчительській долі - відмикають серця особистостей, індивідуальностей, з якими звела тебе доля на рік, а то й на кілька...

Моя зустріч з Веронікою була непростою. За досить звичайними відповідями на уроках я не відразу побачила те, що уже ніколи не дасть мені забути її на все життя. Зовні спокійна, досить скромна, непомітна, - вона нічим, здавалось, особливим не відрізнялась від своїх однолітків. Але була в ній якась надприродня жага творити пісню... І тоді я запропонувала Вероніці взяти участь у Фестивалі творчості. Дівчина підготувала кілька пісень - а потім ми вирішили, що завершувати Фестиваль будемо разом, виконуючи пісню "Мы в этой жизни только гости"... Так склався наш "дует".

Думка про Вероніку не залишала мене ще з вересня, хотілось дізнатись про неї ще більше, адже ще півроку - і вона закінчить наш навчальний заклад...

І тому я вирішила взяти у неї інтерв'ю.

- Вероніка, скажи, будь ласка, що тобі подобається в житті?

- Мені подобається спілкуватись зі своїми друзями, а також із цікавими і неординарними людьми. Люблю дізнаватись щось нове і корисне. Захоплююся усіма видами мистецтва, а особливо люблю музику.

- Яким тобі запам'яталось дитинство?

У дитинстві була непосидючою, нетерплячою, енергійною, навіть любила робити шкоду (про що потім не раз жалувала), але те все робилось просто для того, щоб на мене звертали увагу. Цим завдавала багато клопоту батькам і рідним, вони не встигали пильнувати за мною. А ще, пам'ятаю, як любила співати з батьком його улюблені пісні і мріяла про те, що коли виросту, то обов'язково стану співачкою. Коли ж пішла у дитсадок, вчителька музики помітила, що в мене є голос і бажання співати, тому я часто виступала на святах. Пам'ятаю - на свято 8 Березня (на той час мені було 4 роки) я виконувала свою першу пісню, яка була присвячена матері, після виконання ми з батьком подарували їй букет квітів, вона аж розплакалась від щастя, це було досить зворушливо.

Батьки завжди хотіли, щоб я чимось займалась для того, щоб хоча б трішки виховати в мені терпіння і вміння доводити розпочате до кінця. Займалась я також танцями і легкою атлетикою в школі, але ніде не затримувалась надовго, мені швидко набридали ці заняття. Лише музика мене сплинула на тривалий час. Я почала відвідувати заняття вокалу. Мені вони дуже подобались, але на той час на заняття у моїх батьків не завжди вистачало коштів. Вони тяжко працювали, щоб я тільки займалась і чогось навчилась, тому зараз я дуже вдячна їм за все.

В школі, ще з першого класу, я завжди відкривала концерти на 1 Вересня, зі своїм керівником брали участь у багатьох всеукраїнських концертах, на яких іноколи займала призові місця і завдяки яким відвідала багато міст України. До 3 класу займалась індивідуально, але потім мій викладач за сімейними обставинами змушена

була переїхати і я тимчасово припинила заняття музикою в такій формі, а продовжила уже в музичній школі. Завдяки навчанню в музичній школі я дуже багато цікавого дізналась про музику і відомих авторів, які її творили, навчилась грати на фортепіано, також нарешті опанувала себе і стала більш витривалою, терплячою і зосередженою, навчилась доводити почате до кінця. Також мені подобалось хизуватись, тим що я вмію, а інші ні. Коли на свята у нас дома збирались близькі і рідні, я любила робити маленькі концерти, граючи на фортепіано свою екзаменаційну програму, потім вислуховувала похвалу і зауваження. Але в школі не було можливості виступати на різних концертах, які б допомогли мені вийти на "велику сцену", я думала, що стати співачкою дуже легко, але з віком зрозуміла, що не тільки знання і талант для цього потрібні, ця професія вимагала багато коштів, яких в нашій сім'ї не було. Тому після закінчення музшколи, мої мрії про співачку розсипались і я більше почала захоплюватись прослуховуванням і оцінюванням музики, яку створюють інші. Іноді виступала в шкільних звітних концертах, або присвячених якомусь святу.

- А як ти почала виступати в училищі?

- Після середньої школи вступила до ДПТНЗ "ВМВПУ", де на осінньому концерті шукали таланти, суддям дуже сподобалось, як я співала, тому після того почала виступати майже на всіх концертах. Мені подобається доносити свої почуття до людей через пісні, які я виконую. На даний час зовсім не мрію бути співачкою, але іноді так і хочеться вийти на сцену і просто заспівати.

Ми ще довго розмовляли з Веронікою про життя: про його болі та радощі, - все хотілось подарувати їй світлі надії та мрії - адже вони точно збуваються... А ще пораду в поетичній формі...

Вбирай у себе сонячне проміння -
І випромінюй сам і світло, і тепло
З високим, чистим почуттям сумління
На радість Богу, людям на добро.
Акумуляуй в собі енергію Любові,
В долонях щедрих всю її неси,
Щоб рідні очі у промінні світанковим
Світилися щастям кожної весни.

Й.Г. Спектр

На душі було затишно і приємно... Зустріч з великої літери відбулась...

Грибик Т.А.,
викладач

ДЕНЬ ДМИТРА

У листопаді земля, сповна віддавши людям усе, що вродило, спочиває до нового врожаю, укритись листом чи снігом. На цей час у господарстві меншає робіт, комори повняться хлібом і гримлять по селах весілля. А щоб завжди була щедрою осінь і багатою земля, хлібороб, за звичаєм споконвічним, складає подяку родичам-заступникам - Дідам, усім предкам, що й із того світу опікуються живими. Саме з цієї давньої традиції вшанування померлих перед зміною пори року, закінченням чи початком важливого трудового процесу поклали християнські поминальні звичаї.

Звичай осіннього поминання померлих календарно поєднаний до дня пам'яті великомученика Дмитра Солунського (8 листопада) і відзначається в суботу напередодні.

Великомученик Дмитро Солунський за християнську віру був 8 листопада 306 року пронизаний списами імператорових воїнів.

В Україні у так звану Дмитрову суботу ("на осінні Діди") поминають не тільки померлих членів родини, а й усіх тих, хто помер наглою смертю. Як правило, зранку нічого не варять і не їдять. А вже надвечір готують вечерю й неодмінно - коливо - ритуальну їжу. Вся сім'я сідає до столу, хтось один читає поминальну молитву і в тиші (щоб на тому світі покійні мали спокій) вечеряють. Посуд зі стравою, а також ложки залишають на столі для предків, які мають прийти вночі.

Від Дмитра вже не засилали сватів, бо скоро починався Пилипівський піст, і весіль не гуляли. Через те кпили з непросватаних дівчат. Зокрема, на Полтавщині казали: "До Дмитра дівка хитра, а після Дмитра зустріне собаку та й питає: "Дядьку, чи не бачили старіст?" Святий Дмитро вже приносить зиму.

ДЕНЬ ПАРАСКЕВИ-П'ЯТНИЦІ

10 листопада в церковних святцях день пам'яті мучениці Параскеви-П'ятниці. Згідно з церковними джерелами, Параскева, на прізвисько П'ятниця, була донькою багатих батьків. Ще змолоду вона дотримувалась аскези й була ревною проповідницею християнства. За часів римського імператора Діоклетіана, відомого своїми гоніннями на християн, Параскеву привели на суд до правителя однієї з територій імперії, Він запропонував дівчині вийти заміж за нього, попередньо відрікшись від Христа. Вибравши Христа, Параскева склала голову. В Україні надзвичайно шанували свято Параски (свята П'ятниця). Дослідники вважають, що, крім гідних поваги рис характеру святої, до популярності свята спричинилося ще й його давнє, язичницьке походження. Очевидно, що християнська Параскева успадкувала багато функцій і чеснот жіночого язичницького божества Мокоші, днем ушанування якої була п'ятниця.

У п'ятницю не можна працювати і їсти скоромне. За поширеним в Україні повір'ям, св. П'ятниця ходить по землі в образі жінки (в чорному або в білому одязі). Все тіло в неї зранене голками, веретенами, поколене гребенями: від того, що порушується її заборона шити, прясти, ткати в п'ятницю. Тому напередодні свята дівчата знімали нитку з веретена: вночі могла прийти прясти відьма та ще й П'ятниця могла покарати власницю прялки.

Згідно з іншим повір'ям, той, хто, поститься по п'ятницях, ніколи не буде хворіти пропасницею.

На Параски господарі окропляли бджіл йорданською водою, обкурювали ладаном і складали на зиму.

ДЕНЬ КУЗЬМИ Й ДЕМ'ЯНА

14 листопада православні віруючі відзначають свято Косми й Даміана Асійських. За переказом, обидва брати були лікарями-християна-

ЛИСТОПАД

ми. Практикували поблизу Рима в другій половині III ст. і за роботу свою не брали грошей. За проповідь християнства вони постали перед судом імператора Каріна, але чудесно зцілений ними можновладець відпустив їх на волю. Життя братів обірвав заздрісний колега-язичник, убивши їх камінням (у 284 р.)

Святий Кузьма та Дем'ян були надзвичайно

популярні в народі. Українські народні перекази та легенди розповідають про те, що Кузьма та Дем'ян були першими на землі ковалями. Вони виготовили й подарували людям найнеобхідніші речі: плуг, молоток, цвяхи. Вони перемогли також величезну змію: хитрістю впрягли її в плуга і виорали нею поле. Змія від тяжкої роботи здохла, а борозна та, виорана ще з початку світу, лишилась нині, це так звані змієві вали під Києвом.

Господарі, примічають погоду: "Як вітер на Кузьми-Дем'яна, то буде дорога санна", - тобто буде сніг і треба буде їздити на санях.

ДЕНЬ МИХАЙЛА

21 листопада встановлено свято Собор Архистратига Михайла та інших Небесних Сил безплотних Архангелів: Гавриїла, Рафаїла, Уріїла, Селафіїла, Єгудіїла, Варахиїла та Єремїїла, яке в народі іменується днем Михайла.

Слово "собор" у даному випадку має подвійний зміст. По-перше, це собор, тобто збір, зібрання віруючих у церкві для спеціального богослужіння, яке присвячене Михайлові - архистратигу, й по-друге, саме свято присвячене "собору", тобто зібранню всього сонму ангелів.

Святкування цієї дати було прийнято на початку IV ст. на Помісному Лаодикійському соборі. Цей собор засудив і відкинув еретичне поклоніння ангелам як І творцям, і правителям світу й затвердив православне їх шанування.

У народній уяві Михайло - це мужній лицар, який перемагає всі темні сили нашої землі.

Мисливці в Україні вважають Михайла теж своїм І покровителем, суддею, оборонцем на полюванні. Тому-то в цей день, на Михайла, колись мисливці йшли до церкви й перед іконою св. Архистратига ставили свічку.

Якщо в цей час уже випав сніг, то в народі кажуть: "Михайло приїхав на білому коні".

Заговини на Пилипівку

26 листопада, напередодні дня апостола Пилипа - заговини на передріздвяний Пилипівський піст. Люди в цей день ходили в гості самі й приймали гостей, намагаючись з'їсти й випити якомога більше скоромних продуктів і напоїв.

ДЕНЬ ПИЛИПА

27 листопада вважається святом Апостола Пилипа, І уродженця міста Віфсаїди (Галілея).

За народною прикметою, якщо на Пилипа буде іній, то це свідчить, що буде гарний урожай вівса в наступному році.

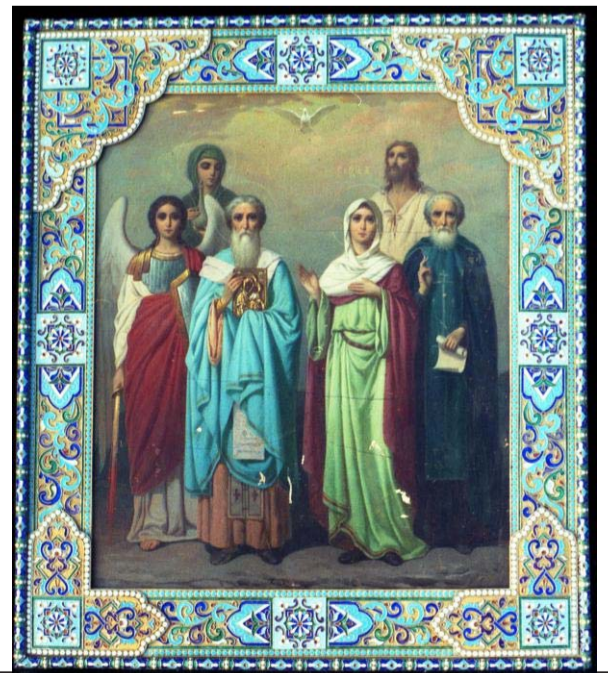
Пилипівка

28 листопада розпочинається передріздвяний 40-денний пилипівський піст. Хто не встиг до цього дня вступити в шлюб, то, як кажуть у народі, потрібно молитися Богу та чекати нових м'ясниць.

Пилипівка минала відносно легко, "На Пилипівці ще люди ситі", говорили в народі. Цей час без м'яса й молока прожити було легше, бо саме тоді розпочинали запаси свіжозаквашених і сольних овочів: капусти, буряків, огірків; споживали багато різних видів олій: сім'яної (конопляної), лляної, соняшникової, рижієвої, макової, а також макухи з неї. З макухи й смаженого насіння робили пісне молоко і вурду (урду). Для цього терте конопляне насіння (сім'я) або подрібнену макуху заливали окропом, добре розмішували й варили доти, доки на поверхні води не з'явилася жовта піна. Її знімали друшляком і використовували як приправу, як начинку для пирогів чи вареників.

Піст вводив обмеження не тільки на їжу, а й на одяг, крім цього, суворо обумовлювались правила поведінки. Так, дівчатам у піст заборонялося носити сережки й стрічки, жінкам - одягати сорочки з червоною вишивкою. І, можливо, через оті строгиці такими очікуваними й радісними були зимові святки.

Матеріали підготувала Ластівка І.В., майстер в/н

У ЛИСТОПАДІ СВЯТКУЮТЬ СВІЙ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ:

Олексієнко Г.П.;
Сідлецька Н.Ю.;
Григорук А.Т.;
Гладка Л.І.;
Помаз Н.В.;
Біла Л.О.;
Домінов М.А.;
Прядун О.М.;
Беркар В.М.;
Бондаренко Л.Є.;
Расулова Т.М.;
Кулик К.Д.;
Коваль О.В.

Кружляє листя у танку осіннім,
Дерева у вогні палким горять.
В цей день зібрались Ваші друзі й рідні
Із Днем народження Вас щиро привітять.
Прийміть від нас ще щирі побажання,
Здоров'я й щастя - в цей святковий день.

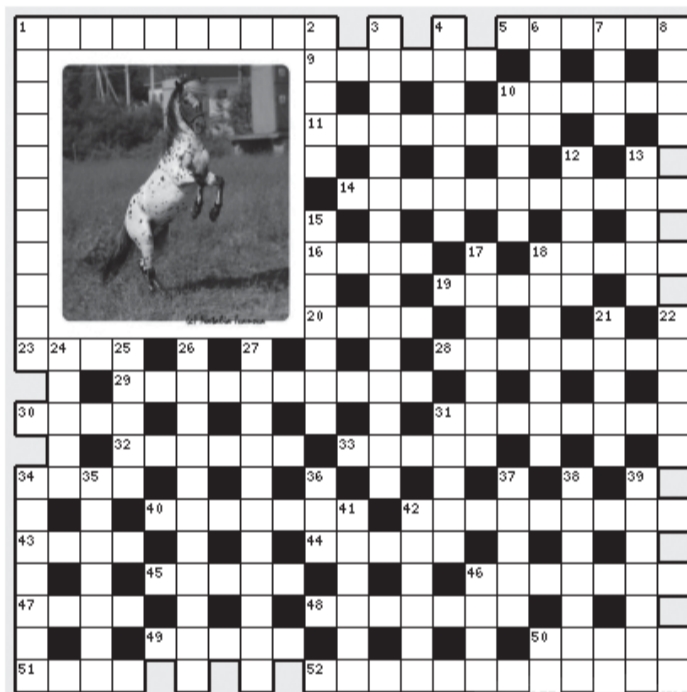
Бажаємо ми Вам, щоб доля дарувала
В осіннім сонці весняне тепло,
Щоб Ваша молода душа співала,
А для печалі місця не було.
Хай серце Ваше завжди щедрим буде
І широко відкритим для людей,
Хай молодеча сила сповнить груди
Додасть наснаги і нових ідей.
Бажаю Вам, щоб кожне починання
Було успішно втілене в життя,
Нехай людська повага і визнання
Крокують поруч з Вами в майбуття.
Любові Вам і злагоди в родині,
Не знати горя, смутку і біди,
Хай прибуває щедро Вам щоднини
Із сонця й вітру, із роси й води.

Із Днем народження!

КРОСВОРД

По горизонталі: 1. К какому сословию принадлежит Парфен Рогожин из романа "Идиот" русского писателя Федора Достоевского? 5. Наш великий пианист. Он должен был получить диплом с отличием и попасть на "золотую доску". Однако этому мешала плохая успеваемость по марксизму-ленинизму! 9. "Ешь ананасы, рябчиков жуй, день твой последний приходит,..."! 10. Кто из участников легендарной группы "Битлз" погиб от руки маньяка? 11. Медленное единение. 14. ... позвоночника. 16. Вышибала себе подобных. 18. Райская ... украшает флаг Папуа-Новой Гвинеи. 19. Мистический рассказ "Загадочный ... пастора Уайта" англичанина Гилберта Честертона. 20. Пигалица среди лошадей. 23. Кто оправдал Веру Засулич? 28. Убежище артиста. 29. Кто скрывается за нотариусом? 30. Валенки сибиряка. 31. Прыгун с палкой. 32. "... на двоих" в ресторане. 33. Старт вверх. 34. "Место культуры и отдыха" юрского периода. 40. Дух чащи. 42. Матч за "серебро" или за бронзу. 43. Царство повеление. 44. Что помогает школьнику лезть на потолок в спортзале? 45. "Каждому камню свое дано" (русский классик). 46. Где испытывают технику? 47. Локтевой ... 48. Таежный житель. 49. Бесстыдство в человеческом обличье. 50. Какой камень считают символом красноречия? 51. Бремя для вола. 52. Выдающаяся группа.

По вертикали: 1. Злак, названный в честь певчей птицы. 2. "Горечь на душе". 3. Что не знакомо дилетанту? 4. Место неформального общения политиков. 6. Рождается в голове. 7. Какую машину водил в армии Арнольд Шварценеггер? 8. Иномарка с ромбом на капоте. 10. Из какой страны вернулся Никита Романович "Князь Серебряный" Алексея Толстого? 12. Дело жизни графа Монте-Кристо. 13. Какому пирогу на Сицилии обычно придают квадратную форму? 15. Жезл для монарха. 17. Музыкальная четверка. 18. Особая ... преступника. 21. "Диплом водителя". 22. Детская крупа. 24. Дерево на колья для вампиров. 25. Эстетический выпендрож. 26. Машинный доктор. 27. "Пернатая" наука. 31. Еле слышные слова. 34. Государство, ставшее ядром для объединения Германии под руководством "железного канцлера" Отто Бисмарка. 35. "Трезвый взгляд на мир". 36. Синоним апогея. 37. ... в горло не лезет. 38. Какая наука учит, как быть цепным псом собственного здоровья? 39. Раскладка сахара из мешка по пакетам. 41. Где можно выиграть целое состояние, но и столько же проиграть? 42. Свой путь в большое кино Аль... начал с фильма "Крестный отец". 46. Каждый из представителей первой династии польских королей.

Відповіді на кросворд у попередньому номері

ЦЕ ЦІКАВО

25 жовтня - 195 років з дня народження французького математика Еваріста Галуа (1811 - 1832)

За п'ять років до загибелі Пушкіна схожа смерть на дуелі понесла молодого француза - Еваріста Галуа. Його мало хто знав. До 20 років він встиг тільки вступити до вищої нормальної школи (це педагогічний університет в Парижі), але був виключений звідти в числі інших "бунтарів" у революційному 1830 році. Здавалося, що незабаром про Галуа забудуть, як про багатьох інших революціонерів - невдах. Але пізніше з'ясувалося, що Галуа встиг відбутися як математик - такий, яких Франція не народжувала з часів Декарта. Цей дивно ранній схід зробив коротку біографію Еваріста Галуа надзвичайно повчальною для братів по думці з подальших поколінь.

Не дивно, що за життя Галуа ніхто не оцінив гідно його відкриття, хоча Еваріст щедро роздавав свої тексти різними паризькими математиками. Одним словом, велике відкриття могло зійти у небуття услід за своїм творцем. На щастя, цього не трапилося. У науковій кар'єрі Галуа фатальну роль зіграла його самота. У юні роки він не зміг особисто познайомитися ні з одним зі значних математиків Франції, а потім захопився політикою і випадково загинув раніше, ніж встиг стати відомим у вчених кругах.

Ми знаємо тепер, коли відкриття Галуа отримали загальне визнання. Це відбулося в 70-і роки 19 століття після того, як геометри оцінили, нарешті, провідну роль симетрії в своїй науці. У 1872 році Фелікс Клейн оголосив всьому світу: геометрія має стільки різних гілок, скільки різних груп симетрій можуть мати геометричні фігури. Теорія груп раптом стала всім потрібна. Роботи Галуа перевидавали, коментували, переказували і переосмислювали. Незабаром теорія Галуа зробилася найважливішою частиною алгебри, а загальна теорія груп проникла в математичну фізику, в топологію і навіть в теорію вірогідності.

В наші дні поняття групи входить в першу десятку найходовіших математичних термінів. Галуа стояв біля витоків струмочка, що перетворився на цю могутню річку, - і всіма силами сприяв такому перетворенню. Тому ім'я юного француза стоїть в одному ряду з іменами таких богатирів - патріархів, як Ейлер або Гаусс. Цікавий викуп сплатила доля за свою немилість до юного генія!

Харжевська А.І., викладач

АБІТУРІЄНТ 2012

Наша мета – налагодження зв'язків між учнями училища і школярами міста Вінниці та області, інформування населення про навчальний заклад, про відпочинок та дозвілля учнів нашого училища. Редакційний колектив робить все для того, щоб сприяти становленню громадської позиції молоді, розвиваючи творчі здібності кожного. Афанасій Фет написав: «Учись у них – у дуба, у берези...». Так, людям сьогодні, як і тисячі років тому, є чому повчитися у природи. У природі виживає найсильніший. У нашому житті досягає успіху той, хто постійно самовдосконалюється та невпин-

но йде до своєї мети. У природі кожна тварина турбується про своє виживання. Наші сучасники роблять все, аби жити добре, жити гідно, так, щоб діти пишалися своїми батьками. Майже всі розуміють, що жити, цінуючи те, що маєш, та прагнути досягти більшого – це і є проста життєва мудрість, продиктована самою природою людини.

Тож вам, шановні учні, школярі, бажаємо понад усе цінувати свої таланти, шукати можливості для їх реалізації та використовувати ці шанси на всі 100 %. Зробіть правильний вибір. Будьте мудримися. Хай Вам щастить!

*Від редактора
"Молодіжного вісника"*

Лауреати виставки «Сучасна освіта в Україні»

2002 рік – бронзова медаль у номінації «Інноваційні технології у навчанні».

2003 рік – бронзова медаль у номінації «Комп'ютеризація та інформатизація навчального процесу».

2005 рік – бронзова медаль у номінації «Упровадження профільного навчання в загальноосвітній школі».

2006 рік – срібна медаль у номінації «Комп'ютеризація та інформатизація навчання у загальноосвітній школі та профтехучилищі».

2007 рік – ДПТНЗ «ВМВПУ» увійшло до 100 найкращих ПТНЗ України.

2009 рік – срібна медаль у конкурсі інноваційних розробок.

2010 рік – золота медаль у конкурсі іноваційних розробок.

2011 рік – золота медаль у конкурсі інноваційних розробок; Почесне звання "Лауреат конкурсу" та золота медаль у номінації "Інновації у співпраці підприємств з навчальними закладами" виставки "Інноватика в освіті України".

НА БАЗІ 9 КЛАСІВ

Термін навчання - 2 роки 10 місяців

Юнаки та дівчата

1. "Кухар. Кондитер".
2. "Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів".
3. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець".
4. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".

Юнаки

5. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".

6. "Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення".

7. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин. Кабельник-спаювальник".

8. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування".

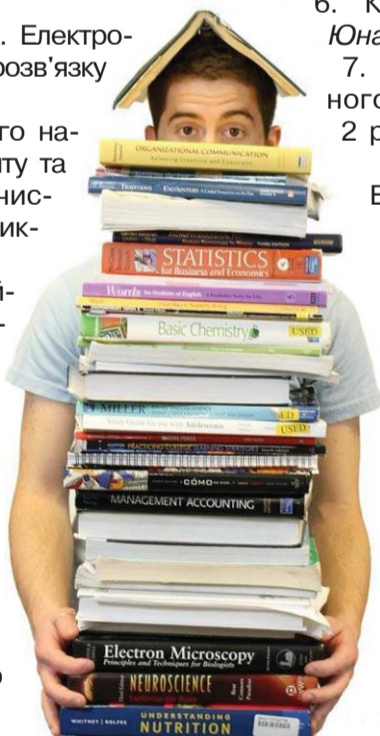
Дівчата

10. "Оператор телекомунікаційних послуг".

11. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".

12. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".

13. "Оператор електрозв'язку. Оператор поштового зв'язку".

НА БАЗІ 11 КЛАСІВ

Термін навчання - 10 місяців

Дівчата

1. "Секретар. "Оператор комп'ютерного набору".
2. "Оператор телекомунікаційних послуг". (Термін навчання - 2 роки)

Юнаки та дівчата

3. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".
4. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець". (Термін навчання - 1,5 роки)
5. "Агент з постачання".
6. "Кухар. Кондитер".

Юнаки

7. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування". (Термін навчання - 2 роки)

8. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин. Кабельник-спаювальник". (Термін навчання - 2 роки)

9. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин". (Термін навчання - 1,5 роки)

НА ІІІ СТУПІНЬ НАВЧАННЯ

Спеціальність "Комерційна діяльність" на базі робітничої професії «Агент з постачання», з отриманням диплома молодшого спеціаліста

Юнаки та дівчата

Термін навчання - 1 рік 5 місяців

**ПІД ЧАС НАВЧАННЯ
УЧНІ ОТРИМУЮТЬ
СТИПЕНДІЮ**

Свідоцтво
про реєстрацію
Серія ВЦ
№ 696-54-Р
Редакція:
(0432) 27-45-64

Назва видання:
Молодіжний Вісник
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Тираж: 1000 шт.
Рекомендована ціна:
договірна
Видавець та засновник:
"ВМВПУ"

Редакційна колегія "ВМВПУ"
Редактор: Тютюнник М.М.
Літ. редактор: Ластівка І.В., Цимбалюк Д.М., Драчук Н.В., члени учнівського самоврядування
Комп'ютерна верстка:
Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця,
вул.Червоноармійська,5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано
в друкарні ТОВ "Прес
Корпорейшн Лімітед",
м.Вінниця, вул.Чехова,
12а. Телефон:
(0432) 55-63-97, 63-
50-55
Тираж 1000 прим.
З а м о в л е н н я
№ 11 09 05